

SALOU magazine

Publicació mensual gratuïta
Núm. 3, febrer / març

caràcter
JOVE



CONSELL
LOCAL
JOVENTUT

LA FESTA MAJOR D'HIVERN I EL CÓS BLANC · ENTREVISTA A SEBASTIÀ DOMÍNGUEZ I DANIEL CONTRERAS · ÈXIT DE PARTICIPACIÓ A LA FESTA DE CARNAVAL · I MOLT MÉS....

EDITORIAL

Avui s'acaben les festes que anunciàvem, deixant-ne constància impresa en algun racó del nostre cor. I ara és hora de descans i reflexió. Però, a Salou, hi ha moltes coses més que ens preocupen i *Salou Magazine* vol ser una bona eina de col·laboració. Gràcies, doncs, als qui amb cura i dedicació fan possible aquesta revista, amb un sinònim d'ètica i humanisme, amb un brindis a la qualitat.

Poder arribar a totes les llars és el nostre desig, a tothom que visqui a Salou, a tothom que estimi i cregui en Salou, a tothom que vegi Salou no només com un lloc d'estiu o una possibilitat d'inversió, sinó com un lloc per viure i créixer, un lloc per estimar i compartir. Tenim la motivació i la força per portar-ho a terme i com més gent ens hi sumem, més aviat hi arribarem.

Així doncs, des de *Salou Magazine*, us demanem que ens seguiu donant suport per poder créixer i us convidem a participar en aquest projecte en comú, un projecte de tots.

Salou Magazine

SALOU MGZ

EDITA

Associació Consell Local de Joventut

DIRECCIÓ

Indaleci Salas

CONSELL DE REDACCIÓ

Sandra Bo, Núria Benaiges, Miguel Laborde i Indaleci Salas

COL·LABORADORS

Actualitat, Consell Local de Joventut, Redacció i Premsa

Entitats i escoles, Montserrat Crusat (EMMS), CEIP Salou II, CEIP Santa Maria del Mar, CEIP Salou, CEIP Europa, I.E.S. Salou, Grallers La Tarota i ABS Salou (Dra. Cristina Picazo i Enriqueta Lorente)

Una mica de tot, M. Victòria Domingo, Vladimir Lozano i Laura Nogueras

Reculls d'opinió, Ray Lasheras, Carles Gutiérrez, Jose Llorca Pau, Natalia Castellanos i Xavi Fähndrich

Tendències, Alfred Besora i Anna Pastor

Carnaval, Redacció

Cuina Jove, Eduardo Cuesta, Ion Garcia, Rafa Sánchez i Raquel Vilaplana.

FOTOGRAFIA

Miguel Laborde, Indaleci Salas, Núria Benaiges

CORRECCIÓ DE TEXTOS

M. Victòria Domingo

PROJECTE DE DISSENY I MAQUETACIÓ

Gràficactiva SCP

REDACCIÓ I SEU SOCIAL

Guillem de Montcada, 20 Baixos

Tel. 977 383466

DEPARTAMENT COMERCIAL I PUBLICITAT

Guillem de Montcada, 20 Baixos

Tel. 977 383466 · 695552343

info@saloumagazine.com

COL·LABORA

Farmàcia Coret

Revista gratuïta de publicació mensual

3000 exemplars de tiratge

Distribuïda al municipi de Salou

Editada amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salou.

www.saloumagazine.com

Ja estem preparant la revista núm. 4,

Si voleu posar-vos en contacte per fer

alguna publicació o col·laboració, us heu d'adreçar a:

C/ Guillem de Montcada, 20, 43840 SALOU

Tel. 977 383466 / mail: info@saloumagazine.com

Termini: abans del 3 de Març

ÍNDEX

Actualitat..... 04

Notícies d'actualitat a Salou

Consell Local de Joventut

Festa Major d'Hivern i Cós Blanc

Entrevista..... 14

Daniel Contreras i Sebastià Domínguez

Entitats i escoles..... 16

Qui va ser...? George Gershwin

IES Salou, Respecte, educació i festa

Activitats escolars

Grallers La Tarota, Salou: Cultura de portes enfora

ABS Salou, Alcohol i joves

Una mica de tot 22

Què llegim?

¿Te suena?

Què escoltem?

Reculls d'opinió 26

Greatest Hits

San Valentín...

Mis clásicos

La república de les persones

Les màscares de l'excèntric

Tendències..... 32

Les llicències al món de la moda...

Consultori d'estil

On es fa la roba que ens posem? Made in...

El racó de la salut

Cuina jove..... 36

El plaer de cuinar

Especial Carnaval..... 39

Recull d'imatges

La foto amagada..... 42

L'Agenda..... 43



febrer 08 		SORTIDA A LA NEU: PORTAINE Dies: del 15 al 17 de febrer Inclou: allotjament AD + MP a l'hotel Portainé + transport + forfait 2 dies + assegurança (A peu de pistes!) Preu: 140 €	SORTIDA A LA NEU: ESPOT Dies: del 29 de febrer al 2 de març Inclou: Allotjament AD + MP a l'Espot alberg + transport + forfait 2 dies + assegurança (A peu de pistes!) Preu: 120 €
març 08 	TALLER DE CUINA: CUINA AL FORN Cuina de festes i celebracions: cuina sense foc i al forn. Dies: 15 de març Preu: 10 €	TALLER D'AUTOMAQUILLATGE Aprèn a reflectir externament la teva bellesa interna mitjançant tècniques de maquillatge social. Dies: 15 de març Horari: de 10 a 14 h Preu: 10 €	SORTIDA A PARÍS Dies: del 20 al 24 de març Inclou: transport, 2 nits ve a l'apartament AD + transport + forfait d'1 dia a París + despeses locals. Preu: 150 €



Punt d'Informació Juvenil // CAMBRILS
 Plaça Ajuntament, 1
 Tel.: 977 794 217
 Fax: 977 794 572
 juvenut@cambrils.org
 www.cambrils.org/juventut



Punt d'Informació Juvenil // SALOU
 Plaça del Carrer, s/n
 Tel.: 977 350 786
 Fax: 977 309 222
 pij@salou.org
 www.salou.org



Punt d'Informació Juvenil // VILA-SECA
 C. de la Font, 12
 Tel.: 977 393 542
 Fax: 977 392 361
 pij@vila-seca.cat
 www.juventut/vila-seca.cat

Connexió a internet Wi-Fi a Salou

La Biblioteca Pública Municipal ha estrenat la xarxa Wi-Fi que ha començat a implantar l'Ajuntament de Salou al municipi. Una xarxa de connexió a internet sense cables, amb l'objectiu d'augmentar els punts d'accés públics gratuïts a internet. Els usuaris poden connectar-se a internet des de qualsevol dels seus dispositius mòbils (ordinador portàtil, PDA, telèfon mòbil de 3^a generació, etc) a tot l'espai interior i exterior de la Biblioteca. Resultat: navegar sense cap limitació (sense depassar la llei). L'Ajuntament, s'ha compromès a facilitar enguany aquest sistema sense cables a la zona de l'Ajuntament (centres educatius, Pavelló Municipal d'Esports, el Teatre Auditori de Salou, el Centre Cívic, l'Escola Oficial d'Idiomes i l'Escola Municipal de Música).



Els artistes locals, presents a la Festa Major d'Hivern

Inaugurada la 7^a exposició d'artistes locals 'Pintors de Salou', el passat divendres 25 de gener a la Torre Vella. Fins el dia 24 de febrer podrem veure aquesta mostra que inclou una quarantena de quadres.

Un total de 22 artistes de la localitat ens presenten la seva creativitat i talent: Jordi Ferrezuelo, Jordi Jarque, Mercè Guilà, Francesc Pedrol, Ana M. Melero, Robert Lenduay, Antonio Cabello, Paquita Contra, Roser Rovira, M^a Jesús Andreu, Antonio Moro, Maribel Herranz, Víctor Marceliano Mercado, José Peropadre, Roberto Caballero, Amador Pastor, Fina Pellicé, Myriam Arnold, Carmen Alquézar, Joel Corts, Barra Nogueras i Montse Brun.

Cursos de monitor de futbol sala i volei a Salou

A la sala de formació del Pavelló Municipal d'Esports, s'està impartint aquests dies un curs de montitor de volei i un altre de monitor de futbol sala, mitjançant el Consell Esportiu del Tarragonès. Aquests cursos, la durada dels quals és del 22 de gener al 18 de març, formen part del programa d'activitats juvenil 'Carretera i Manta'. S'hi han apuntat una trentena de joves i podran entrenar equips del Consell Català de l'Esport al finalitzar les classes.



Salou a Fitur 2008

Salou va presentar la seva campanya "Emociona't a Salou" a la fira Fitur de Madrid. El Regidor de Turisme, Marc Montagut, va donar a conèixer dues cites importants que tindran lloc al nostre municipi: Salou, com ja és habitual, serà la seu del X Spanish Open de Balls de Saló i a més a més, enguany i per primera vegada, acollirà l'Olimpiada del Ball organitzada per la Federació Internacional de Ball Esportiu amb el suport del Comitè Olímpic Internacional.

La segona edició d'aquesta Olimpiada, que se celebrarà de l'1 al 4 de maig, inclourà el Campionat d'Europa de llatins (prova considerada la més important del ball esportiu) i l'Open Nacional AEBDC (puntuable pel Campionat del Món). Antonio Banyeres, alcalde del municipi, va explicar que Salou 'aposta per tenir esdeveniments de primer ordre, amb l'objectiu de millorar la temporada turística'. A més a més, Salou acollirà del 2 al 5 d'octubre la 44 edició del Ralli RACC Catalunya-Costa Daurada. Així doncs, serà la 4a vegada que Salou serà la seu central d'aquesta prova. El pilot de Citroën, Dani Sordo, el seu copilot Marc Martí i el director del Ralli, Amam Barfull van assistir a l'acte de presentació del Ralli. La Costa Daurada és l'escenari idoni per aquest esdeveniment per la garantia hotelera, per la bona acollida i predisposició de l'Ajuntament de Salou, PortAventura i la Diputació de Tarragona, segons Barfull.



Rodajocs, una nova activitat adreçada als infants

Al Pavelló de l'Estadi Municipal (camp de futbol) s'ha estrenat una nova activitat anomenada Rodajocs.

Rodajocs és una activitat que es duu a terme els dimarts i dijous de 17.30 a 19.00 hores. Els continguts d'aquest programa són els jocs recreatius i tradicionals, les activitats aquàtiques a la piscina municipal i les activitats a l'aire lliure com: mountain bike, senderisme, gimcanes fotogràfiques, caia, etc.

La inscripció continua oberta a la Piscina Municipal de Salou o al telèfon 977 30 92 10. Trimestre: 10 euros.



Es convoca el XIV Concurs Fotogràfic de Salou

La Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Salou ha convocat el XIV Concurs Fotogràfic de Salou. Tothom que ho desitgi pot participar-hi. Els interessats, poden presentar un màxim de 5 obres, tot i que no podran guanyar més d'un premi. El tema, la tècnica i la mida de les fotografies, és lliure. Les obres han de tenir un títol. Es poden lliurar personalment o per correu fins al 7 de març a la Regidoria de Cultura (C/ Passeig 30 d'octubre, 4. Telèfon: 977 30 92 17).

Els premis consisteixen en trofeus i 500 euros per al primer; 400, per al segon; i 300, per al tercer. S'han establert tres premis locals per als empadronats a Salou: el primer, valorat en 400 euros; el segon, en 300; i el tercer, en 200.

Les obres seleccionades per un jurat qualificat estaran exposades a la Torre Vella del 18 d'abril al 18 de maig.

 **centreòpticsalou**

Via Augusta, 15
977 38 47 09
SALOU

Molta merda!

Miguel Laborde

Gracias a la Fiesta Mayor de Invierno, hemos descubierto que Salou cuenta con un grupo amateur de teatro independiente, que desbordó el T.A.S en su única presentación de la obra *Descontrol Hospitalario*. Está formado por vecinos salouenses muy diversos, unidos por una sana motivación, el teatro. Así que, desde el lugar que a cada uno le corresponda, estaría bien apoyarlos para que puedan seguir compartiendo su arte con todos nosotros y Salou tenga el orgullo de contar con un grupo de teatro propio. Según nos contó Clara, la directora, el grupo ha solicitado una sala propia al Ayuntamiento, para poder desplegar todo su arte. Ojalá la consigan. Desde Salou Magazine les deseamos merda, mucha merda.



‘Carretera i Manta’, més de 60 activitats per als joves

El programa d’activitats per a joves 2008, Carretera i Manta, inclou 18 activitats més que l’any passat, un total de 64. La majoria d’aquestes activitats són cursos formatius i de creixement personal. La resta, viatges culturals, sortides i esquíades, segons va explicar el regidor de Joventut de Salou, Daniel López. Enguany, Salou serà qui gestioni aquest programa. Les novetats són: taller d’iniciació a la batuka, cursos de dansa del ventre, hip hop, monitor de futbol sala i futbol i voleibol, les sortides a Expo Saragossa i a Menorca i el paintball.

Els joves, durant el primer trimestre, podran gaudir de 19 activitats diferents (curs de conversa d’anglès, tallers de cuina, de maquillatge i de massatges i sortides a les estacions d’esquí d’Ordino, Espot i Portainé...); al segon trimestre, 25 (tallers de conversa de francès, un bateig de submarinisme, visites als salons Futura, Expodidàctica, del Còmic, etc.); i al tercer trimestre, 20 activitats més, com ara un taller de tai-txi, un taller d’iniciació al djembé i diversos cursos d’informàtica.

La Unitat d’Escolarització Compartida de Salou rep més alumnes



La Unitat d’Escolarització Compartida de Salou (UEC), que està ubicada a la Masia Tous, ha augmentat el nombre d’alumnes fins un total de 15. Des d’aquest centre s’ofereix un seguiment acadèmic, formatiu i personal a estudiants d’ESO amb dificultats d’inserció al sistema educatiu. La Regidoria d’Ensenyament feia temps que treballava per aconseguir aquest increment de places subvencionades pel departament d’Ensenyament de la Generalitat, segons el regidor d’aquesta àrea, Paco Gaya. Aquests joves reben lliçons de matemàtiques, llengües, ciències experimentals, educació visual i plàstica, música i educació bàsica i fan diversos tallers.

Informació esportiva als centres educatius per als nouvinguts

Per tal de contribuir a la integració ràpida dels joves nouvinguts a Salou, mitjançant la pràctica esportiva a la ciutat i de facilitar que aquestes persones sàpiguen on han de dirigir-se si volen fer esport, la Regidoria de Joventut i Esports ha elaborat uns dossiers complets amb l’oferta esportiva de les entitats locals. Els col·legis de primària i els instituts del municipi faran arribar aquesta informació als alumnes de les seves aules d’acollida. Aquests dossiers donen a conèixer els espais esportius d’ús lliure distribuïts en diversos punts del municipi i la seva ubicació; les instal·lacions esportives municipals i el programa d’activitats que s’hi desenvolupa; així com la relació d’entitats esportives de la localitat, amb les adreces, els telèfons de contactes i el nom dels seus coordinadors, entre altres dades.

Reconeixement a l’esforç

Antonio Banyeres, alcalde de Salou, i el regidor de Festes, Joan A. Brull, van agrair a totes les persones que han col·laborat en la Festa Major d’Hivern 2008, el seu treball i esforç. Es va celebrar, a la sala de Plens del consistori, un acte de reconeixement a la tasca duta a terme pels membres de les associacions, pels ciutadans que a títol personal van donar un cop de mà de forma desinteressada i pels integrants de la brigada municipal i de la Policia Local. Se’ls va lliurar la figureta de la geganta Violant d’Hongria, com a record. Brull va destacar la bona acollida que va tenir la Festa Major d’Hivern i va afegir: ‘Bona part d’aquest èxit el teniu vosaltres, ja que feu possible la Festa Major d’Hivern, amb el vostre treball i esforç, gràcies per la vostra col·laboració’.



Salou, destinació de turisme esportiu

Salou va rebre la visita de 38 entrenadors de futbol que preparen a equips semiprofessionals i professionals, per conèixer el nostre municipi. En la seva estada han visitat diversos hotels i instal·lacions esportives de la localitat. Aquesta estada s’ha realitzat a través de l’agència de viatges de Salou ‘Velero’, que treballa juntament amb el touroperador finlandès Pelimatka Sports Travel. La seva visita a Salou ja ha acabat i han marxat molt satisfets amb el nostre municipi. Cal tenir en compte que el turisme esportiu és molt important per a Salou.



Dos nous projectes d’ocupació

La Regidoria d’Ocupació ha posat en marxa dos nous projectes: la Casa d’Oficis per a menors de 25 anys i majors de 16; i un taller d’ocupació per a majors de 25 anys. La Casa d’Oficis (ubicada a la Masia Tous) dona servei a 24 alumnes, repartits en grups de 8. Un dels grups rep classes d’informàtica, un altre d’educació mediambiental, i el tercer, de pintura (no artística).

Els participants en aquest projecte, duren a terme tasques municipals i d’interès social. L’objectiu d’aquest projecte, segons la regidora d’Ocupació, Sonia García, és que aquestes persones procedents de la borsa de treball del municipi i de l’Oficina de Treball de la Generalitat, s’insereixin en el món laboral. El taller teòric i pràctic d’auxiliar d’ajuda domiciliària que s’està oferint al Centre Cívic, té la mateixa finalitat.

Consell Local de Joventut



El Consell Local de Joventut proposa un circuit de concerts dins el programa Pubs Musicals de Salou, durant la primera o segona setmana d’abril. Aquesta iniciativa es vol portar a terme concretament des del Grup Jove, entitat formada per representants de les diverses bandes musicals de la localitat. Actualment són 11 les bandes locals que hi participen, tot just oferint una varietat musical molt pintoresca.

Objectius i trets característics:

- > Promoure les bandes musicals de la localitat.
- > Fer rondes de concerts de música al mateix bar (de 45 minuts aproximadament per grup).
- > Iniciar els concerts a les 23 hores i finalitzar-los a les 2 hores. (Després de les 2h es podrien fer actuacions experimentals o continuar amb disc-jokeys locals, per exemple.)
- > Fer un màxim de tres o quatre concerts per pub.
- > Crear en tres pubs aleatoris, tres ofertes i estils musicals diferents.
- > Crear un circuit triangular en locals molt propers entre si (Ja hi ha una zona determinada a Salou, perfecta per a aquest esdeveniment).

Entre els noms que apareixen per a aquest circuit musical, com a pluja d’idees, però obert a qualsevol suggeriment, en destaquem: SALOU, UN PAS UN COMPÀS, MÚSICA DE CIRCUIT, SALOU LOCAL EN DIRECTE, CALAMAR-SO FESTIVAL.

Com que aquesta iniciativa és una proposta feta des del Grup Jove al Consell Local de Joventut, demanem que qualsevol persona o entitat amb idees fresques i amb ganes de col·laborar en aquest projecte es posi en contacte amb nosaltres a través del correu web: info@saloumagazine.com, d’aquesta manera reforcem amb solidesa els futurs projectes del Consell Local de Joventut de Salou.

Festa Major d'Hivern 2008



perruquers

Tel. 977 353535
C/ Via Roma, 22-24
SALOU

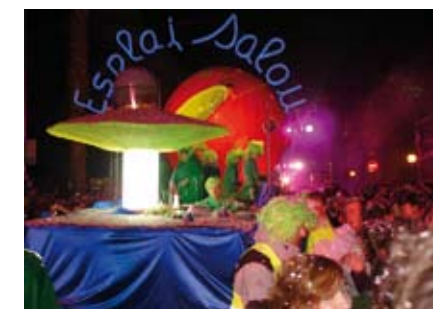
Núria Montero
977 35 28 91
www.gos-net.com
C/ Barcelona, 46-48 SALOU

Perruqueria Canina
GOS.NET

ALIMENTACIÓ · ACCESSORIS · PETITS ANIMALS
OBERT TOT L'ANY

La Ibense
GELATS I TORRONS
DES DE 1850

Edifici Palas Salou · C/ Barcelona 46-48 SALOU
Tel. 977 380 967



PELUQUERÍA

 Tel. 977 382913
 C/ Francolí, 8
 Local 4B
 SALOU


Fruiteries Jordis
 COLLITA PRÒPIA • CALCOTS I CARXOFES
 ENCÀRRECS A DOMICILI • Tel. 977 35 33 62
 c/ Barcelona, 72 • SALOU

Cafe SOL
 C/Via Augusta, 1 · Esq. C/Ciutat de Reus
 SALOU Tel. 977 382576



ESCOLA ELISABETH SALOU
Centre Homologat i Concertat per la Generalitat de Catalunya

C/ Terrer s/n - 43840 SALOU
Tel: 977-383-851 - Fax: 977-384-815
E-mail: secrea@escolaelisabeth.com
Web: http://www.escolaelisabeth.com

NOVES INSTAL·LACIONS CURS 08/09
C/Maria Castillo s/n (Vial de Cavet) - 43840 SALOU

OFERTA EDUCATIVA 2008-2009

- > BATXILLERAT
- > Llar d'infants
- > Educació infantil
- > Educació primària i Educació secundària

ACTIVITATS D'ESCOLA SEGON TRIMESTRE

Festa Major d'hivern • Carnaval Escolar
Educació Vial (C.S de Primària i ESO.) •
Intercanvi lingüístic amb Anglaterra •
V Escola de pares • Formació per Mestres
Estada a la neu • XXVIIIè. Concurs Literari

Festa Major d'Hivern - Salou 08

Sebastià Domínguez i Daniel Contreras, dos joves empresaris de Salou

Salou... Any 2006. Dos joves meditaven la manera de muntar la seva pròpia empresa. Sebastià Domínguez i Daniel Contreras comptaven amb 23 i 24 anys respectivament quan van decidir fer realitat el seu somni: PDP Serveis domòtics. Emprenedors, optimistes, constants i amb ganes de reptar el futur. Un futur que ells mateixos veuen amb bons ulls i nosaltres des de Salou Magazine els desitgem el millor! El Sebastià i el Daniel representen la responsabilitat i el saber fer lligat a gent jove que triomfa amb el seu esforç incansable. Endavant nois!



Daniel (dreta) i Sebastià (esquerra) a l'estand de la fira Exporeus

Dos joves empresaris, d'on o de qui va sorgir aquesta idea? Us va fer por llençar-vos a la piscina o teníeu molt clar el vostre objectiu?

La idea va sorgir d'en Sebastià. No va ser d'un dia per l'altre, es va anar madurant des de molt abans d'acabar la carrera que ell cursava.

Des que vam obrir l'oficina hem sabut que l'empresa arribaria a bon port i realment hem superat les expectatives. Hem treballat en edificis singulars de l'Estat espanyol, com el Museo del Prado, on hem programat i posat en marxa el sistema domòtic; hem treballat a hotels, com a l'Hotel Gran Casino Ibiza de 5 estrelles i tenim en marxa obres en edificis y vivendes unifamiliars. En definitiva, des que vam obrir hem cregut en la idea de negoci, si no hi creiem nosaltres es difícil que arribi a triomfar.

Ens faríeu cinc cèntims sobre què ofereix la vostra empresa?

PDP Serveis domòtics és una enginyeria especialitzada en gestió, programació i integració de solucions domòtiques que neix per cobrir les necessitats d'integrar en les vivendes sistemes tecnològicament sofisticats, que permetin l'optimització de l'energia, així com oferir als seus usuaris major seguretat i confort.

Sou nascuts a Salou i coneixeu bé el vostre poble, per què una empresa dedicada a la domòtica? Quines necessitats vàreu trobar a faltar?

Realment és un món verge no sols a Salou, sinó a tota Tarragona. La idea realment es va posar en marxa a Madrid, allí PDP únicament era una instal·ladora domòtica, obligada per la forta competència. Després d'uns mesos de vida ens ajuntem per muntar una empresa sense límits i a casa nostra, on si no!, on sabíem que seríem dels primers. I amb aquest

avantatge juguem des del primer dia, sí l'hem aprofitat i l'estem aprofitant i arribarem a ser una empresa molt gran. Els principals problemes i, per tant, necessitats que ens hem trobat han estat els diners. És molt difícil muntar una empresa des de zero i més sent jove.

"El panorama immobiliari a Salou ha estat desolador per a la gent jove del poble i molts han hagut de marxar a pobles de les rodalies buscant un preu molt més assequible."

Creieu que cada dia és més necessari tenir un especial interès pel medi ambient? La optimització d'energia i les energies renovables que ofereix la vostra empresa, en garanteix aquesta cura?

El nostre planeta necessita que tots fem un esforç diari perquè, almenys, no empitjori. Nosaltres aportem des de la nostra empresa una manera de viure diferent, gaudint d'unes comoditats però respectant el medi ambient. El canvi climàtic és una realitat. L'Estat amb el nou codi tècnic d'edificació busca una construcció sostenible i la domòtica ofereix una bona solució per assolir aquesta fita.

És una sort poder treballar al teu poble i també és una sort poder-hi viure. Com veieu la possibilitat de compra o lloguer de pisos a Salou?

El panorama immobiliari a Salou ha estat desolador per a la gent jove del poble i molts han hagut de marxar a pobles de les rodalies buscant un preu molt més assequible. Realment aquest tema no s'ha portat bé des del Consistori. Ara comencem a veure una mica la feina feta des de l'Ajuntament.



Estand de l'empresa del Sebastià i del Daniel a Reus

"El món empresarial és molt dur. Treballar per a un mateix comporta molt més sacrifici que una feina assalariada, però, la recompensa és molt més gratificant i realment treballes en el que t'agrada i guanyes molt més que un salari."

Quins projectes de futur teniu?

Ara mateix tenim cobertura comarcal i provincial. En un futur proper volem arribar a tota Catalunya, Castelló i Aragó. Realment ens està sortint molta feina a la resta de comarques catalanes, així doncs, estem assolint els nostres projectes d'expansió.

Què diríeu als joves del municipi, els animaríeu a desenvolupar nous projectes empresarials?

El món empresarial és molt dur. Treballar per a un mateix comporta molt més sacrifici que una feina assalariada. Les jornades són moltes vegades de 15 hores, però, la recompensa és molt més gratificant i realment treballes en el que t'agrada i guanyes molt més que un salari.

"Des que vam obrir l'oficina hem sabut que l'empresa arribaria a bon port i realment hem superat les expectatives, des que vam obrir hem cregut en la idea de negoci, si no hi creiem nosaltres es difícil que arribi a triomfar."

Contesta ràpidament...Daniel Contreras

- Salou.... Per a tota la vida.
- Salou a l'hivern o a l'estiu.... Ara, a l'hivern
- Un racó de Salou.... L'espigó
- Una platja.... Capellans
- Una festa... La d'hivern, el Cós Blanc
- Un somni... Una gran empresa
- Una dita... A la taula i al llit, al primer crit

Contesta ràpidament...Sebastià Domínguez

- Salou.... I força al canut!!.
- Salou a l'hivern o a l'estiu.... A l'hivern
- Un racó de Salou.... La punta del Cavall
- Una platja.... Ponent
- Una festa... El Cós Blanc
- Un somni... Volar
- Una dita... A la Cala som caleros, a l'Hospitalet no tant, a Cambrils uns fills... i a Salou la flor del camp.



Qui va ser...?

George Gershwin (1898-1937)

Montserrat Crusat Professora de piano de l'EMMS

Era el final d'un segle i l'inici d'un altre; el món canviava d'idees. Els EEUU sorgien davant de tot el món com un país ple de llibertat, de terra i de feina, de màquines de vapor, de somnis per a la gent que volia millorar la seva vida. Entre aquesta gent hi havia una família que venia de Sant Petersburg, els Gershovitz, que van canviar de cognom per un de més apropiat per a la nova casa: Gershwin. Un 26 de setembre de 1898 els Gershwin van celebrar l'arribada del seu tercer fill, George. Gershwin va rebre una formació musical clàssica. El seu primer mestre va dir d'ell: "És un geni, està apassionadament boig per la música i amb prou feina s'adapta a l'horari de la classe". No es va equivocar: als quinze anys Gershwin abandonava l'escola comercial i es posava a treballar com a pianista acompanyant; als divuit comença a compondre les seves primeres cançons, que va intentar vendre a Broadway on va conèixer músics importants del moment com King Oliver i Louis Armstrong.

En la seva música conviuen elements com el jazz, la música negra, l'avantguarda culta i l'ambient de la immigració centroeuropea. La seva personalitat artística ve donada per la música lleugera, la culta i el folklore dels EEUU. Els llibres diuen que Gershwin era capaç de passar-se hores i hores component davant del piano, però sempre amb un cigar a la boca. Al 1923 viatja a Londres i al costat de la cantant Eva Gauthier comença a polir la idea de compondre una de les obres més importants *Rhapsody in Blue*. Ell mateix ens diu: "... durant un trajecte en tren, escoltant el seu ritme metàl·lic i seriós vaig veure clara l'estructura..." i així poder trencar amb el tòpic de què el jazz havia de reproduir ritmes de ball. Però en una etapa de la seva vida Gershwin decideix demanar consell a compositors de la talla d'Stravinsky, Schönberg... i fins i tot Ravel, que va dir-li "si jo li ensenyo el que sé, vostè



George Gershwin

acabarà sent un Ravel dolent; és absurd, vostè ja és un bon Gershwin". De tornada a Nova York, Gershwin compon la seva gran obra, *Un americà a París*. Segons ell mateix, és una peça molt lliure, un ballet en forma de rapsòdia. Però al mateix temps, mai va abandonar la música culta i prova d'això són els seus *Preludis* per a piano i *el concert en FaM per a piano i orquestra*. L'obra de més ambició que aquest compositor va escriure va ser *Porgy and Bess*; la va concebre més com una comèdia musical que no pas com una òpera. El drama tracta de la vida d'una dona (Bess) i dels seus amors, d'entre ells Porgy (un pobre esgarriat).

Gershwin va col·laborar amb el cinema i també va fer programes de ràdio, encara que no era gaire partidari de fer-ne perquè sempre es treballava amb presses i sense gaire llibertat. A més, també pintava i ho feia dignament, fins i tot va arribar a tenir una bona col·lecció d'art modern.

Al 1937 se li va declarar un tumor cerebral i com Schubert i Mozart la seva obra acabava prematurament, perquè poques setmanes després moria en un hospital. Aquell estiu finia la vida d'un compositor que havia escrit més de 700 cançons i que es trobava en un punt de maduresa excepcional.

...seriós o no, Gershwin és un compositor, un home que viu en la música. Un autèntic compositor no es pregunta si la seva producció agrada als especialistes de l'art seriós"

A. Schönberg

**Xavier
Torrents**
Servei Tècnic i Instal·lacions

☎ 977 383 065 / 678 649 512

Via Augusta, 11 · 43840 Salou (Tarragona)
Reparació · Manteniment · Calefacció · Aire Condicionat · Gas

centro de estética
maeva
Geraldino

Solarium
Depilaciones
Tratamientos, etc...

Cuidate
todo el año

C/ Ciutat de Reus, 21 · local 5 · SALOU
(pasaje ed. Montserrat pasado escuela de danza Sandra Rubi)
Tel. 655 931 049

IES Salou

Respecte, Educació i Festa

Les i els alumnes de la Revista de l'IES Salou

Com cada any, la joventut de Salou hem gaudit de la Festa més esperada, el Cós Blanc. Les disfresses, les rialles, la música, el confeti,... han envaït els nostres carrers.

Els salouencs i salouenques ens sentim orgullosos de les nostres rues, comparses, carrosses, varietat de disfresses, màscares, en definitiva, de la Festa.

En aquests dies de disbauxa no hem de deixar de banda el respecte i l'educació. Amb això volem dir, i ho diem els joves, als quals se'ns titlla moltes vegades de ser els irruptors d'aquests valors, que encara ens queda molt a fer. El consum desmesurat d'alcohol en una celebració on hi ha molts nens petits pot resultar problemàtic perquè hi ha gent que quan beu no té control sobre si mateixa; la volada de llaunes, fins i tot, pedres enlloc de confeti, és un altre fet denunciador que no té res a veure amb la nostra tradició festiva. Per això, creiem que el Cós Blanc no ha de ser sinònim d'incivisme descontrolat, i davant dels més petits s'hauria de restringir



el consum d'alcohol, sobretot, al matí i a les carrosses on hi ha menors. Participants, espectadors i espectadores, joves, petits i grans, si us plau, siguem més respectuosos, ensenyem que la nostra festa no és l'excusa de torn per fer el boig, sinó una ocasió especial per passar-s'ho bé. Fins l'any vinent!

PDP
PDP Servicios Domóticos

902 108 322
Fax: 977 30 29 18
www.pdpdomotica.es

diseño, gestión e integración domótica

**Edifici
Les Terrasses
SALOU**

2 dormitoris dobles
Acabats de 1a qualitat
Zona amb jardí i piscina
Pàrquing opcional

INDASOL
serveis immobiliaris

- ÚLTIMS PISOS A LA VENDA
- DESDE 190.000 Eur.
- IDEALS PER TOT L'ANY
- COMPRA DIRECTA AL PROMOTOR

MÉS DE 50 ANYS ENS AVALEN

☎ 977382214
www.fincasindasol.com

c/ Barcelona, 45 · SALOU

CEIP Salou II, dijous gras i carnestoltes

>> El trenet és un mitjà de transport molt divertit per fer petites excursions per Salou. El Dijous Gras ens va portar al Parc de la Ciutat a esmorzar i jugar.



>> Vam animar a les famílies a preparar-nos esmorzar típic del Dijous Gras. Inclús els vam portar la recepta de la coca amb llardons. El Parc va ser un lloc fantàstic on menjar-la.



>> Vam confeir les nostres pròpies disfresses amb màscares de collage i bosses de colors decorades i vam sortir a ballar i a berenar al pati amb les mestres i les famílies.



CEIP Santa Maria del Mar, recull d'activitats

>> Instruments Baschet. Els alumnes de Cicle Inicial i P3 van fer un taller sobre els instruments Baschet i instruments de percussió.



>> Padrins de lectura. Els alumnes de sisè cada setmana expliquen contes als seus "fillols" de primer. Aquest mes han preparat tot de contes populars.



>> Carnestoltes. El Santa Maria celebra el Carnestoltes!



CEIP Salou, amb la festa major d'hivern

>> Ens hem apropiat a la festa major de Salou amb els gegants, nanos, bruixes, diables... I fins i tot hem fet el Cós Blanc!



>> Per Carnaval, el pregó va anunciar l'arribada del Carnestoltes i durant tota la setmana hem fet festa grossa!



CEIP Europa, Carnaval al CEIP Europa

>> El dia de dijous gras tot l'alumnat de l'escola vam anar a passar el dia a la platja. Allà vam fer un concurs de castells de sorra.



>> La tarda de Carnaval, en arribar a l'escola tots ens vam col·locar per parelles per fer la desfílada de disfresses.



>> En acabar, tots plegats ens vam reunir per llegir el pregó de benvinguda al Rei Carnestoltes.



ANNA PASTOR
esteticista i terapeuta

C/Aragó, 9 4ºB
Tel. 635543618
annapastor.cherta@gmail.com

22 cadena baby
niños niñas

MODA INFANTIL
de bebé a 14 años

NUEVA COLECCIÓN PRIMAVERA-VERANO
Children's wear Mode d'enfants

C/ L'església, 10 - Tel. 977 35 29 96 - SALOU

BELLESA I ESTÈTICA

És

C/ Barcelona, 65 baixos - Tel. 977 38 27 49 - 43840 SALOU

CARNES, EMBUTIDOS Y QUESOS

Paco's
PRODUCTOS DE CALIDAD "Q"

C/ Escaladei, 2 · (travesía C/Barcelona) · Tel 977 380719 SALOU

Grallers La Tarota Salou: Cultura de portes enfora

Jordi Enfedaque i Novell Grallers La Tarota

El passat 19 de gener, Salou va convocar la tercera edició del Concurs de Composició per a Gralla Vila de Salou. Aquest concurs està adreçat a tots aquells compositors que vulguin contribuir a la millora i a la difusió del nostre instrument. L'àmbit del concurs no és únicament el propi de la gralla, sinó que supera les fronteres catalanes i la dels Països Catalans. Només hem de fixar-nos en què el tercer premi de la passada convocatòria va anar a parar a Saragossa.

Aquest concurs neix de les nostres ganes de treballar pel poble. Durant molts anys, Grallers La Tarota ens hem sentit orfes de cultura tradicional a Salou i vam haver-la de buscar fora. I sense ben bé saber-ho ens vam convertir en els ambaixadors culturals de Salou en les festes majors tradicionals més importants del país: Vilafranca, Tarragona, Reus, Valls, Vilanova, etc. Seguint aquests passos i a partir de les celebracions dels nostres 15 anys, vam iniciar un seguit de projectes que han donat com a fruit la publicació de dos llibres i un CD, la participació en diversos enregistraments o la convocatòria d'aquest concurs de composició.

La gralla és un dels instruments propis de la cultura tradicional i popular del Camp de Tarragona. Ha estat, i és, un dels cavalls de batalla en el restabliment de la cultura tradicional i popular del país. Però aquest fet no sempre ha estat bo per a l'instrument, ja que molts cops hom sol entendre la gralla com un instrument sorollós, tocat per músics sense solfa i de qualsevol manera. I en molts casos aquesta imatge és malauradament certa. És per això que aquells que entenem el nostre instrument com el que és (un instrument de música) hem de lluitar molt durament per dignificar-lo. La nostra participació en aquesta "lluïta" ha tingut com a estandard un concurs biennal de composició



per a gralla. Aquest concurs busca repertori nou per a un tipus d'acte on el protagonista és el nostre instrument: El Ball de Gralles. No és molt difícil imaginar que ara fa cent anys les revetlles i els balls havien de ser molt diferents a les actuals. Sense la possibilitat de gaudir dels milers de wats de so de l'actualitat, la millor solució era emprar instruments que suplissin aquesta mancança. I en les nostres contrades la gralla era la estrella. Valsos, jotes, pasdobles, valsosjotes, massurques, polques, xotis i americanes eren moltes de les tonades que sonaven llavors i que ara tornen a ser el punt de mira de compositors contemporanis, gràcies al nostre concurs.

Però aquest concurs quedaria coix sense la divulgació d'aquest nou repertori. Per aquesta raó neix la necessitat de publicar les obres guanyadores i finalistes per tal de fer-les arribar a tot el món de la gralla. Així, el mateix 19 de gener vam presentar en llibre Obres finalistes i guanyadores del 2n Concurs de Composició per a Gralla Vila de Salou. Aquest llibre no només recull les partitures dels vuit autors finalistes i guanyadors, sinó que també inclou tot un seguit de documentació que, a part de deixar constància dels concursos, pot guiar a futurs organitzadors d'altres concursos.

Tota aquesta feina està situant Salou com el referent en l'organització de concursos d'instruments tradicionals i dona una molt bona imatge de la nostra ciutat. Treballar pel poble no únicament es pot fer de portes endins, sinó també de portes enfora i aquesta darrera és la nostra aportació més rellevant pel poble.

Bases del III Concurs de Composició per a gralla Vila de Salou: www.grallerslatarota.org/html/pdf/basesprovisional.pdf

- Administració de finques
- Compra i venda de finques
- Assessors immobiliaris
- Lloguer d'apartaments turístics
- Assegurances

C/Major, 28 · 43840 SALOU
Tel. 977 38 38 24 · Fax 977 38 03 80
e.mail: sogim@adyal.com

Tenim ofertes especials per
anunciar-te tot l'any.
Informa-te'n !

Tel. 977 383 466
mail: info@saloumagazine.com

Alcohol i joves

Dra. Cristina Picazo

Metge de Medicina Familiar i Comunitària.

Servei d'urgències ABS Salou

Avui en dia sembla que la gran majoria de joves gaudeixen del seu temps d'oci durant la nit. Un temps d'oci lligat a locals de marxa on l'oferta d'alcohol està fins i tot al carrer, ja que a les portes dels locals ja ens ofereixen xopets gratis només per entrar al pub, o bé, si l'economia no dona per a més, els llocs es redueixen a parcs o places on es fa el típic "botellón" i així, per un preu bastant econòmic, poden agafar una gran borratxera. Però que us aporta això? Acabar a urgències vomitant o al parc dormint la mona o si teniu cotxe podeu tenir un accident i, el que és pitjor, provocar un accident on s'involucrin altres persones que no tenen cap culpa de la vostres imprudències.

El ventall de possibilitats d'aquest tipus d'oci a Salou és enorme i l'oferta és summament temptadora: gran varietat de locals plens de gent, copes gratis, noies i nois amb ganes de viure al màxim... És difícil quedar-se a casa dormint quan tenim tot això al nostre abast.

Beure alcohol és una activitat molt arrelada a la nostra societat, només cal adonar-se que Espanya és on hi ha més bars per metre quadrat. Els problemes derivats del consum d'alcohol són més importants quan se n'abusa, quan es consumeix a dosis massives i es perd la consciència de la realitat. Al principi es té el típic punt que produeix eufòria i sensació de plaer o, segons en quines persones, també en pot augmentar l'agressivitat i és quan comencen les baralles, els cops de puny, etc. Però la cosa no queda aquí perquè després d'agafar el punt sempre hi ha una altra copa que no augmenta l'eufòria, sinó que produeix el baixó, és a dir, somnolència, vòmits, mareig i fins i tot la pèrdua de consciència, acabes dormint a qualsevol racó o amb un coma etílic, en el pitjor dels casos. Així pot acabar una nit

de marxa, per no parlar de la gran ressaca que es té al dia següent. Penseu que aquestes sensacions realment us fan gaudir de les estones d'oci tan necessàries després d'haver treballat o estudiat a fons?

Tot això us ho dic perquè al servei d'Urgències del CAP Salou, les nits de divendres i dissabte i també entre setmana durant els mesos d'estiu atensem molts joves amb ingestes massives d'alcohol. Les nostres ambulàncies durant aquest període no paren de recollir joves inconscients a les portes de les discoteques, enmig de la via pública. A urgències atensem moltes ferides per les baralles i caigudes que produeixen les borratxeres... però val la pena emportar-se uns quants punts de sutura com a record de Salou? Val la pena acabar a l'ambulatori una nit de dissabte?

Això passa a les nits, però els diumenges també els joves visiten urgències, ja sigui perquè la nit s'ha allargat més del compte o perquè els efectes de l'alcohol un cop ha passat la "borratxera", "bufa", "cuba" o com li vulgueu dir també són perjudicials: nàusees i vòmits, mal de cap, malestar... Així es gaudeix del cap de setmana? Recordeu que si a sobre ho barregem amb drogues la combinació és explosiva i teniu moltes més possibilitats que una nit de marxa es converteixi un una nit que més valdria oblidar.

Recordeu que gresca no és sinònim de "borratxera", que hi ha moltes formes d'oci durant el cap de setmana a part de sortir de marxa i que si ho feu per passar-ho bé no cal ni beure alcohol ni prendre drogues. Es pot gaudir de la nit únicament amb la música i la bona companyia dels amics.



LA SALUT PROP TEU

Enriqueta Lorente

DUI Responsable d'activitats de Salut Comunitària ABS Salou

Des del CAP Salou, seguim la col·laboració amb la revista adreçada a la gent jove de la població. Fóra el nostre desig connectar amb tots vosaltres. Sabem que no visiteu sovint el Centre, però de ben segur que teniu dubtes.

Posem a la vostra disposició un correu electrònic info@saloumagazine.com on podeu fer les preguntes que tingueu sobre la salut. Intentarem donar-hi resposta a través d'aquesta publicació.





i la Comunió?...

Què Llegim?

Llibre o pel·lícula?

Quan el cinema es pot llegir.

M. Victòria Domingo mdviqui@gmail.com

Biblioteca de Salou

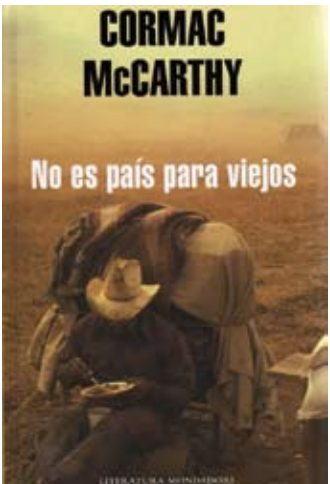
La literatura i el cinema són dos mitjans d'expressió artística ben diferents, però sovint es complementen per contar una història, perquè tots dos parteixen de la paraula. Majoritàriament, però, el cinema ha rebut de la literatura relats i històries que converteixen en imatge i so, donant cara i noms a les expressions literàries.

Després de la celebració dels Premis Goya del cinema espanyol i tot esperant els guanyadors dels Òscars que atorga l'Acadèmia de Cine de Hollywood, aquest febrer la secció us proposa dues lectures, novel·les triomfadores que s'han adaptat per a la gran pantalla.

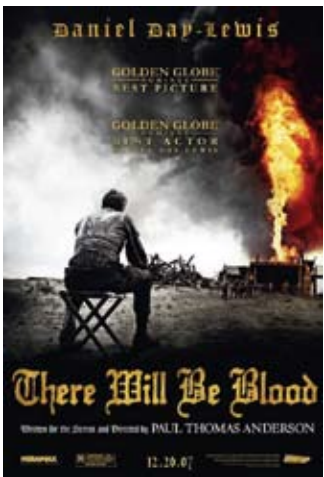
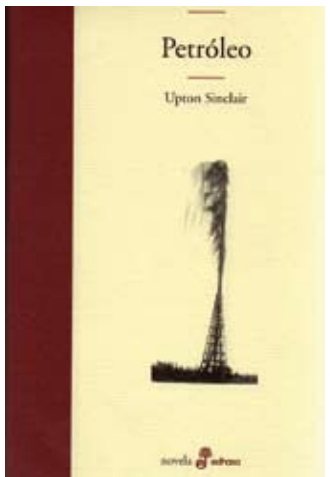
No es país para viejos i *Pozos de ambición* (*There hill be blood*), les aspirants a millor pel·lícula amb vuit nominacions cadascuna, són adaptacions de les novel·les de Cormac McCarthy i Upton Sinclair, respectivament.

Novel·la en què es creuen les accions de diversos personatges en una persecució sense treva al llarg del desert de Texas, frontera amb Mèxic: un sherif a punt de jubilar-se, un veterà del Vietnam que troba casualment heroïna i milions de dòlars, un ex-agent especial contractat pels narcotraficats per recuperar el botí i un assassí sense escrúpols que no respon davant de ningú. Prosa curta i diàlegs contundents de la mà d'un dels millors escriptors nordamericans vius.

És considerada una de les obres més importants del s. XX de la literatura nordamericana i un retrat de la Califòrnia d'aquest segle. Novel·la que introdueix el lector en un turbulent món poblat de combatius líders sindicals, banquers àvids de poder, polítics corruptes, etc. Tot un reflex dels escàndols econòmics i polítics d'un període determinat (1921-1923) de la història dels EEUU i un tema, el petroli, recurrent en l'obra literària i cinematogràfica del cinema nordamericà.



McCarthy, Cormac *No es país para viejos*
Barcelona Mondadori, 2006



Sinclair, Upton *Petróleo*
Edhasa, 2008



Hotel Palas
PINEDA
www.palaspineda.com
Tel. 977 370808

ART-DECO

ENMARCATIÓ
QUADRES I FOTOS SOBRE TELA
DECORACIÓ
PINTURES A L'OLI

C/Berenguer de Palou, 8 SALOU
Tel. 977 38 07 54



Pere Mestres Fischer
Advocat

C/ Barcelona, 42 Baixos 2ª
43840 SALOU

Telf. 977 384 922
Fax. 977 354 154

¿Te suena...?

El amor brujo de Manuel de Falla

Laura Nogueras laura.nogueras@yahoo.es

Pianista y profesora de lenguaje musical de L'Escola de Música i Conservatori de Grau Mitjà de la Diputació de Tarragona

Manuel de Falla (1876-1946) es, junto a Isaac Albéniz y Enric Granados, uno de los compositores españoles más importantes del s. XX. Falla nació en Cádiz. Provenía de una familia burguesa con un nivel económico alto. Con 22 años, Falla se traslada a Madrid para acabar sus estudios de piano. Durante su estancia en la capital, Falla entra en contacto con el gran musicólogo Felip Pedrell, maestro de Albéniz y Granados. Pedrell predicaba la creación de una música nacional basada en las raíces de nuestro folklore. Falla, que en ese momento ya combina su faceta de concertista de piano con la de compositor, ve en Pedrell un guía estético que le mostrará el camino compositivo a seguir.

En 1907, Falla llega a París. Las corrientes artísticas impresionista y expresionista se habían impuesto. Allí Falla se ganó el aprecio y el apoyo tanto de los compositores franceses Paul Dukas, Claude Debussy y Maurice Ravel, como el de su compatriota Isaac Albéniz. En 1914, al estallar la 1ª Guerra Mundial, Falla abandona Francia y regresa a Madrid. Seis años más tarde, el compositor se establece en Granada.

El inicio de la Guerra Civil, en 1936, supuso un duro golpe para el compositor. Diversas muertes vividas de cerca, como el asesinato de su amigo Lorca, acabaron hundiéndole. En 1939 Falla aceptó una invitación para dar conciertos en Argentina donde, finalmente, decidió establecerse, en una casa de Alta Gracia, cerca de Córdoba (Argentina). Allí murió el 14 de noviembre de 1946.

La vida breve (1904-05) será la primera obra importante de Falla. En ésta quedan plasmadas las ideas artísticas inculcadas por Pedrell. Otras piezas relevantes de este compositor son *Siete canciones populares españolas* (1914), *Noches en los jardines de España* (1916), *La Fantasía bética* (1919), compuesta por encargo del célebre pianista Arthur Rubinstein, *El retrato del maese Pedro* (1919-22) y *Atlántida*, escrita a lo largo de 19 años (desde 1927 hasta 1946, año de su muerte) e inspirada en el poema de *L'Atlántida* de Jacint Verdaguer, en homenaje a Cataluña.

Pero, sin duda, una de las obras más famosas y significativas de Falla es *El amor brujo*. La gestación de esta pieza se inicia cuando la cantaora y bailaora Pastora Imperio solicita a María y Gregorio Martínez Sierra y a Falla que le escribieran una canción y una danza para sus espectáculos. Así fue y *El amor brujo* acabó estrenándose en el Teatro Lara de Madrid el 15 de abril de 1915. La novedad del espectáculo desconcertó un tanto a todos y la acogida distó de

ser buena. Falla realizó distintas versiones de su obra. Así, creó una “versión de concierto” (en la que amplió la orquestación y suprimió las partes habladas) y otra “versión de ballet” que valdría extraordinarios triunfos españoles e internacionales a Antonia Mercé “la Argentina” a partir del 25 de mayo de 1925 cuando la estrenaron en el Trianon-Lyrique de París. Esta última versión, es la más interpretada en nuestros días.

La acción de la obra se desarrolla en el Sacro Monte granadino. El argumento gira entorno a Candela, una gitana que estuvo enamorada de un gitano tan infiel como seductor. Él ha muerto pero sigue atrayéndola en sus sueños. Aparece el galante Carmelo, a quien Candela no ve con malos ojos, pero cuando el joven le comunica sus sentimientos, la aparición espectral del otro amante le impide entregarse a ese nuevo amor. Carmelo no se rinde y convence a una gitanilla, Lucía, para que coquettee con el espectro en su siguiente aparición. Así, cuando Carmelo acude a ver a Candela, el espectro se presenta y, atraído por la belleza de Lucía, se lanza a seducirla. Contemplando aquello, Candela se desengaña y se entrega sinceramente a Carmelo.

La versión definitiva de *El amor brujo* se compone de 12 números. Los títulos de las diferentes partes de esta obra nos dan la clave de su argumento: “En la cueva”, “La noche”, “Canción del amor dolido”, “El aparecido”, “Danza del terror”, etc.

El clímax de *El amor brujo* lo encontramos en la popular “Danza ritual del fuego”, la cual es, junto a “La canción del fuego fatuo”, uno de los números más conocidos por el público en general.

La dramática evolución del argumento, la descripción de un paisaje casi sobrenatural y la incorporación de ritmos y melodías del canto andalusí unidos a los recursos técnicos que Manuel de Falla ya poseía en el momento de su composición, hacen de *El amor brujo* una obra tan deslumbrante que cuando se estrenó en París junto a *La historia del soldado* de Stravinsky, su éxito fue tan aplastador que la obra de Falla acabó eclipsando la obra maestra del compositor ruso. Finalmente, me gustaría recomendaros dos buenas grabaciones de esta atractiva obra:

La versión a cargo de la mezzosoprano Teresa Berganza junto a la London Symphony Orchestra dirigida por el maestro García Navarro (Deutsche Gramophon, 1978).

La versión cinematográfica de esta obra, dirigida por Carlos Saura en 1986 y protagonizada por los bailarines Carlos Saura y Cristina Hoyos. La música va a cargo de Rocío Jurado junto a la Orquesta Nacional de España dirigida por Jesús López Cobos.



Què escoltem?

Recomanacions musicals

Vladimir Lozano vladimirlozano@gmail.com

LAMBCHOP

Aw c'mon / No, you c'mon (2004)



La formació de Nashville, amb més de deu anys de rotatge, quedava consolidada en el panorama musical el 2004 amb dos treballs simultanis o un doble àlbum, com es vulgui. Catalitzat pel seu líder Kurt Wagner, el so de Lamb Chop és majestuós, fràgil

en les balades i delicadament reposat en les instrumentals. Aquí, s'acaricia la música, es tracta amb cura, enfosquint-la amb una veu humanitzada, que interpreta; tot per a acabar assolint solemnement la intimitat.

ARCADE FIRE

Funeral (2004)

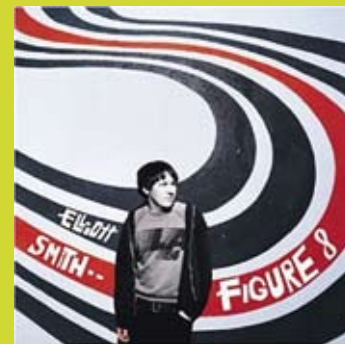


El primer treball dels canadencs *Arcade Fire* es va convertir en un dels àlbums *indie* més destacats per la crítica en el 2004, que aconseguí els elogis fins i tot del mateix *David Bowie*, fan declarat de la banda. El títol del disc conté l'ànima explicativa del treball:

una sèrie de desafortunades morts de familiars d'alguns dels components del grup van precipitar amb forta intensitat emocional aquest *Funeral*. Una forma de bellesa poc comú, estranya i sorprenent, que obrí un nou matís en la manifestació musical del rock.

ELLIOTT SMITH

Figure 8 (2000)



El cinquè treball en solitari d'Elliott Smith és, de tots, el menys valorat per la crítica musical. Segurament, en el posterior *From a Basement on the Hill* (2004) hi ha més espai i solidesa; però en cap com en aquest *Figure 8*, l'excel·lent guitarra d'E. Smith llueix tant

pop. L'instrument presenta una elasticitat i textures inusuals, fent fàcil la digestió de les cançons i convertint-se en el primer reclam del disc. És una forma perfecta d'aproximar-se a la figura de qui va ser membre de la, desafortunadament desapareguda, banda *Heatmiser* (1992 – 1996).

IRON AND WINE

The Shepherd's dog (2007)



Quasi per inesperada, fou una excel·lent sorpresa del recent finalitzat 2007, descobrir aquest àlbum ideat per Samuel Beam, que és qui s'amaga darrere la marca *Iron & Wine*. La gràcia en l'escolta recau en el vestit que l'artista utilitza per a les nues cançons

de tradició folk que es presenten, remuntant-nos de forma innocent en la història, fins a l'imaginari que desplega *Brian Wilson* en el cèlebre *Pet Sounds* (1966). La manera com es deixen recobrir les cançons, que queden mig amagades sota un vestit d'infininitat d'instruments, matisos, ritmes i jocs de veu...



Greatest Hits

Ray Lasheras

<http://candymenband.blogspot.com>

Aún a riesgo de que digáis que soy un pesado (cosa que personalmente me da bastante igual) sigo hablando de mp3, internet y todo este embrollo que está revolucionando el mundo de la música a pasos agigantados.

Si algo de bueno tiene ese invento es que no tienes porque tragarte discos enteros donde sólo hay dos temas buenos, tres aceptables y ocho de pura porquería de relleno. Ya os comenté que el concepto *álbum* está muerto desde hace tiempo, quizá desde que *Tool* sacaron el *Aenima*.

Si partimos de esa base, para qué narices cada asquerosa Navidad nos bombardean con miles de cd's recopilatorios con lo mejor del año, lo mejor de *Pepito*, lo mejor de los pitufos makineros y lo mejor de mi prima la del pueblo? Es que somos tontos? Es que se creen que somos androides analfabetos que no sabemos seleccionar los temas que nos gustan, darle al Nero y hacernos el cd con lo que nos de la gana?

Eso deben de pensar, sí, al menos ahora con cada disco que te compras te regalan un mp3. Genial iniciativa. De aquí a nada todos tendremos quince o veinte reproductores mp3 tirados por casa. Maravilloso.

Yo entiendo que artistas con diez o doce discos editados, diez o quince años de carrera, miles de conciertos por todo el mundo saquen discos de éstos, gente como AC/DC por ejemplo (aunque lleven treinta años escribiendo la misma canción una y otra vez) o Sabina por decir dos nombres de estilos diferentes.

Cómo tienen el morro de vendernos un directo de, por decir un caso de robo descarado, LINKIN PARK que sólo han sacado

tres discos de los cuales dos apestan? (opinión personal) Y no sólo eso sino encima un disco de remezclas! Y un disco con las mismas canciones del disco editado original pero cantadas con otras personas! Cuantas veces nos van a vender las mismas canciones? Y lo más triste: que encima la gente los compra.

Que gente que tiene diez discos, de los cuales siete fueron grabados sin los modernos sistemas digitales actuales, quiera sacar un recopilatorio remasterizando esos temas (para que suene más bonito, mentira podrida porque se pierde la magia y todo suena a lata, pero bueno, esto es otra opinión personal) tiene sentido... pero que estos artistas con dos discos hagan esto... No sé, para mí es más que una estafa, es un robo.

Cualquier pajarillo con una guitarra, dos discos editados que no duran más de 35 minutos saca un disco en directo, en DVD, en Blu-Ray, con regalo de un reproductor mp3 y un bono para ver cómo se limpia el culo en el retrete mediante la live-Webcam de su página web.

Lo más triste es que miras la lista de los más vendidos en estas fechas y todo son recopilatorios de éstos. Nadie se parte los cuernos con los regalos por lo que veo. "¿Qué le regalo al primo? Pues no sé, el disco de los 40 principales y que se espabile. Y al papa la corbata y a la mama la colonia". Ya está. Y los de siempre, pues seguirán pensando que somos tontos del culo y el año que viene, otros doscientos recopilatorios más en el *Media Markt* con camiseta o dvd o vete a saber que *pajillería* se inventan para vendernoslo.

Conclusión: Si me pica me rasco, porque la culpa es nuestra.



San Valentín se distancia del oscurantismo

Natalia Castellanos xt.instalaciones@hotmail.com

Llega San Valentín... y con él se destapan los sentimientos hacia aquellos que se han hecho dueños de nuestras emociones. Barajamos en silencio los recuerdos de los días compartidos e intentamos que la balanza pese más en el lado positivo. La mayoría de nosotros hemos sido libres de escoger al perfecto compañero de viaje, de buscar sin miedo a equivocarnos y de intentarlo las veces necesarias hasta conseguir rozar la mano de nuestra media naranja. Y mientras soñábamos con un príncipe azul, miles de personas escondidas en los armarios se convertían en ciudadanos de segunda.

Amar era también importante para ellos, una necesidad del alma imposible de esconder o disfrazar, pero la realidad era bien distinta a la nuestra ya que las flechas del amor se habían clavado en el corazón de alguien con quién compartían la igualdad de sexo. Hombres enamorados de hombres... mujeres de mujeres... en un mundo retrógrado y gris anclado en el vacío del libre pensamiento.

Yo siempre he sido creyente y también una fiel defensora de las libertades, dos definiciones que hoy por hoy han dejado de complementarse. Se habla de la familia tradicional, de mantener los cánones de una realidad distorsionada haciéndonos creer que eso es lo mejor para la sociedad y yo me niego a aceptar que esa sea la única posibilidad y mucho menos la más acertada.

A pesar de que me lanzo a un precipicio de críticas mi artículo de este mes va para ellos, para los que salieron del armario gritando bien fuerte que estaban enamorados, defendiendo el derecho a decidir qué hacer con su vida y sobre todo a escoger libremente con quién compartirla.

No olvidemos que si la vida carece de libertad... no es vida.

Feliz San Valentín



**ENGUIXATS
CALABUIG S.L.**

Marcos 659 474 565
Antonio 620 845 848

Pol. Industrial l'Alba · C/Vila del Olzina, s/n
VILA-SECA · Apt. de Correus 208
Tel. 977 376144 · Fax 977 396227

ANTONIO GUIU
Psicòleg Clínic
Gestalt · Terapeuta
Sexoterapeuta

Teràpia d'adults, adolescents i nens
Problemes de parella i sexuals
Reeducació infantil

C/Maria Castillo, 2, 4º5º · Tel. 977 351615 · SALOU
anguila@copc.es

Mis clásicos

París, Texas

Jose Llorca Pau

natalillorca@hotmail.com

Ésta es una de las mías, la vi por vez primera en el año 92 o 93. Uno de los melodramas del Jose, me decían mis amigos. Es de esas películas que necesito ver solo; una obra maestra, un clásico, magnífica en todo. Moderna, cautivante, inestimable, redonda. Y ahí se quedó, dentro de mí. Hay películas que no dejo de ver, tengo que verlas una vez al año mínimo y ésta es una de ellas. Wim Wenders, en un sorprendente alarde creativo, nos contó esta bonita historia. Sus bellísimas imágenes, transmisoras de los tremendos sentimientos que se desarrollan en la pantalla, marcaron una época artística al ser capaces de sintetizar sentimientos, gestos, hallazgos, temores, esperanzas, sueños que viven dentro de todos y alrededor de todos, buscando su forma de expresión, buscando quien convierta los conceptos en imágenes, buscando quien les de forma de arte. Y Wenders recreó ese mundo para nosotros, nos ofreció *París-Texas...*

Dos elementos sobresalen por su dimensión en esta obra: por una parte la intensa y profunda emoción que nos producen dos seres desgarrados mostrándonos su vida, su imposibilidad de convivir en el amor y su huida hacia la soledad, con un final abierto a varias interpretaciones, pero en el que podemos adivinar que aún se puede encontrar un camino. Por otra parte, los enormes logros artísticos de esta película,



su visualización de la América errante, esa es la América que a mí me gusta, la melancolía del hombre obsesionado, su visión devastadora del horizonte en sí mismo, de las grandes rutas, los moteles, el neón, el rock, el hiperrealismo... consiguiendo unas imágenes que dan una de las más hermosas películas que jamás he visto. Antes de verla, ya me arrodillé. Wim Wenders ha conseguido conjugar varios elementos excepcionales:

Él, personalmente, una madurez narrativa, un gran dominio del tempo cinematográfico, el logro de algunos planos, secuencias perfectas y la creación de unos personajes inmensos y eternos que nos arrastran irresistiblemente a su mundo. La secuencia de la revelación de Travis y Jane, del espejo que sólo permite ver en una dirección, es antológica; nunca podré olvidarla.

El guión ha sido el resultado de un arduo trabajo con Sam Shepard, el cual es considerado como el más importante valor de la dramaturgia americana de esa generación.

La música, una obsesiva guitarra acústica llena con una intensidad omnipresente largos momentos del film, su autor Ry Cooder.

Por último, los actores. Harry Dean Staton creó un personaje de una enorme profundidad, de los que me gustan a mí, una bestia, uno de los grandes... Y NATASSJA KINSKI, la diosa, avasalladora, sin palabras....

Todo esto se ha conjugado de una forma maestra, dándonos esta película que sin duda resultó significativa en la época, y que con el paso de los años se ha convertido... en una de esas películas que llevo dentro. En las entrañas.



la república de les persones

La llengua, l'exemple i l'excel·lència

Xavier Fähndrich xfahndrich@mintsmind.com

Consultor

Les festes majors són elements centrals de la litúrgia civil d'un poble. Com tota litúrgia és un acte en el qual es representen i es fan tangibles valors i senyals identitàries per tal de comunicar-les a la resta de les persones que formen part de la comunitat i també a la resta del món. Dit d'una altra manera, la festa major és un aparador i el que s'hi posa és el que es pot comprar i és la imatge de la botiga. Com cada any, enguany la festa major ha estat una gran celebració, amb un gran èxit de participació i, fins i tot, d'organització, tenint en compte que s'han introduït alguns canvis respecte als anys anteriors. Però em preocupen alguns aspectes de la festa i la imatge que els salouencs transmetem a través d'aquests aspectes.

La llengua

La presència de la nostra llengua va ser nul·la. Una persona que no sàpiga que Salou és a Catalunya i que és una vila catalana, podria ben bé haver pensat que som un municipi de Castella o de Cantàbria (per citar només dues comunitats castellanoparlants). Per tant, la imatge que hem transmès és totalment falsa. Aquí es parla català, mal que pesi a uns quants... I per tant, caldria que el català sigui protagonista de la nostra festa. Hi ha maneres per fer-ho perquè tothom s'hi senti a gust.

L'exemple

La presència molt poc dissimulada de sortidors de cervesa a les carretel·les d'algunes colles no resulta gens positiu. I encara menys quan se'n fa un ús ostensiu i, quan no, un ús abusiu. Hem de ser conscients que qualsevol acte públic esdevé per als més joves una referència d'allò que podran ser o fer quan siguin majors d'edat. Veient això quin exemple estem donant als més joves? Quina imatge transmetem als més grans, autòctons o forasters? Cal que evitem aquestes conductes, especialment a la rua del matí. Sobren els



arguments a favor de canviar aquest aspecte de la festa i són totalment fútils els que puguin fer-se en contra.

L'excel·lència

La queixa que més he sentit per part dels espectadors de la festa és la baixa qualitat de les colles i carretel·les. No hi estic totalment d'acord. N'hi havia que eren molt boniques i que han costat un gran treball fer-les. El que potser falla més són els balls de la desfilada. Cal que reintroduïm criteris d'excel·lència, perquè el lluïment de la nostra festa depèn molt de la bellesa derivada de la precisió i de la perfecció, tant en la factura de les carretel·les com en les coreografies. Aquest aspecte, molt acurat fa uns anys, ha anat decaient en els darrers anys i, enguany, crec que hem tocat fons.

El nivell d'esforç, de treball i de qualitat que ens exigim també són valors que transmetem als nostres fills i els servirà - el dia de demà - per aplicar-lo en tot allò que facin i vulguin ser. La festa major fa visibles i tangibles aquests valors. No ho desaprofitem.

Plan Tour
Emimon Viatges - Salou

Emilio Izquierdo Monzón

Reserva aquí tus entradas para espectáculos, conciertos, deportes, parques temáticos...

Tel: 977 353 208
Fax: 977 353 783
emimon@plantour.es
www.emimonviatges.com

fem créixer la teva empresa

www.mintsmind.com

estratègia | marketing | comunicació | organització | qualitat

Les màscares de l'excèntric



Fèlix Cursal info@saloumagazine.com

Excèntric, jo? No, no, no. Fes-t'ho mirar, que no ho veus bé... Aquí l'excèntric, si de cas, ets tu, tu, tu. Mira, si no, el que dius i com vas, com parles i quina fila fas! Ves, està ben clar: tothom pot veure que ets un pèl excèntric. T'agrada fer coses estranyes, com ara passejar amb roba vistosa i aquests barrets tan florits i mires els aparadors amb insolència. D'on has tret aquests colors? I el jersei, on l'has comprat? A la botiga o per catàleg? I aquesta combinació... te l'has copiat d'algú famós o és teva i pròpia? Els excèntrics sempre són els altres, els qui són fora del centre. Tot depèn, així doncs, de què o qui hi hagi al centre: qui té la paella pel mànec, quin és el punt de vista dominant, qui emet l'enunciat i el judici.

Ara que tampoc no ets pas el primer. Pensa, si no, en el dandy. El dandy sorgeix de les classes treballadores qualificades: és fill de mestres, botiguers, funcionaris, administradors o comptables. El seu projecte implica usurpar la imatge de l'aristocràcia, tot just en un moment en què l'aristocràcia entra en un llarg procés de decadència. No hi ha dandies rics, perquè l'art del dandy és aparentar aquesta riquesa sense tenir-la, adquirir l'estil, però no l'estatus: potser mai no tindrà les terres ni el poder ni les connexions familiars d'un marquès, però sí que pot vestir la seva roba i sabates, lluir el seu estil i pentinat, parlar amb el seu vocabulari i, en definitiva, gaudir del seu estil de vida. O pensa també en el bohemí, que era el fill del burgès exercint l'autocrítica i, eventualment, tornant a casa a buscar el txe dels pares per poder pagar el lloguer i seguir fent la seva feina, que era no fer-ne cap. Un cas ben clar de tot això el veiem a L'auca del Senyor Esteve, de Santiago Russinyol. El dandy i el bohemí són els veritables revolucionaris dels segles passats: molt més revolucionaris que Marx i Engels junts. Com el materialisme històric, són un fruit de la mala consciència de les classes mitjanes, els qui treballen cada dia i paguen impostos cada mes per tal de garantir-se unes certes comoditats mínimes: una casa menuda, però confortable, un plat a taula, un llit on dormir. La seva revolució no passa pel concepte de classe social, sinó pel culte a l'individu, que no creu en la solidaritat, sinó en el descontentament, i que escampa les seves idees no amb propaganda sinó amb estil. El dandy defuig les seves obligacions de classe tot usurpant un lloc que no li correspon i que en tot cas mai no es podria permetre. Mira de pujar en l'escala social a través de la màscara: vesteix roba italiana de disseny, va a l'òpera cada dimecres i només beu Dom Perignon. Però la roba és de rebaixes, els tiquets de l'òpera els hi passa un amic de l'escola que toca el trombó i el champagne sempre ve del cistell de Nadal de l'empresa de

l'oncle. El bohemí també defuig les seves obligacions de classe, tot mirant d'integrar-se en una classe social inferior a la seva: cabells llargs, sopa instantània al fogonet cada dia, absentia i hashish cada nit; però els treballadors de veritat el menyspreen, el camell no se'n refia i els pares sempre paguen la borratxera.

Tots dos cerquen l'excenricitat, els extrems, per defugir l'avorriment i la banalitat de la vida moderna, un monstre - en paraules del poeta bohemí - capaç d'empassar-se el món sencer en un sol badall. L'un critica la vulgaritat de les classes mitjanes. L'altre, la seva hipocresia. Tots dos tenen el seu origen en el naixement de la ciutat moderna i de la massa com a subjecte urbà. Abans del sorgiment de les grans ciutats no existia el concepte d'excenricitat. El vestit podia ser adequat o inadequat, indecent, obscè o simplement de mal gust, però mai excèntric. Hi havia criminals, gent rara, perversos, hipòcrites, puritans i violents, potser ni més ni menys que a les grans ciutats. Hi havia gent sospitosa, però no excèntrica. I vet aquí la diferència: si algú és sospitos, ho és sempre d'alguna cosa (un crim, un secret inconfessable), però l'excèntric no té més delictes que el de ser ell mateix. L'objecte de la seva excenricitat roman amagat: és la normalitat, el punt de vista que vol passar per acceptable. Potser el llibre que millor reflecteixi aquesta descoberta de la ciutat com a protagonista de la vida moderna sigui Les flors del mal de Charles Baudelaire. Baudelaire ens ensenya a mirar la ciutat no com un lloc on vivim, sinó com un ésser animat, amb vicis i virtuts, tot sovint amb més vicis que virtuts: un ésser que maltracta, utilitza, jutja i condemna. La ciutat és també el gran teatre de les passions humanes, un lloc d'extrema solitud i alienació on milions de persones viuen juntes, però mai no s'arribaran a conèixer els uns als altres. A la ciutat tothom du posada la seva màscara i ningú no sap realment amb qui està parlant, àngel o dimoni, hipòcrita lector, company i germà meu. Què fa el veí del pis de dalt a aquestes hores? I el de baix, perquè posa la televisió tan forta ara? I quan dorms, els crits i el xivarri que sents passar pel carrer, potser són una festassa o potser una ganivetada? I el noi que espera el tren: és un estudiant o un carterista? La ciutat ofereix per primer cop, la possibilitat de la disfressa (la màscara) i de l'anonimat. Un dels personatges que es deixa en aquest anonimat és el nostre darrer tipus d'excèntric: el flaneur, el passejant que travessa la ciutat tot observant i enregistrant a la seva consciència els detalls íntims de la vida interior del seu espai urbà. El flaneur és un excèntric de fons: no treballa perquè està massa ocupat en el seu oci i el seu passejar i no sembla

sotmetre's tampoc a regles socials ni sexuals: no té família ni parella legítima, no viu en un domicili propi i el seu ideal és l'itinerància. Però l'excenricitat i la màscara també poden ser l'únic refugi que ofereixen les societats més repressives. Mireu, si no, la tan famosa excenricitat anglesa, que des d'Oscar Wilde fins a Kenneth Williams ha tingut un marcat component de desafiament de les normes morals de la bona societat. Només una societat tan repressiva com l'anglesa podia preservar el caràcter sagrat, intocable de l'excèntric. Aquí l'excèntric té el valor afegit de resultar insòlit i actua com a vàlvula d'escapament, com a refugi de seny en un món on la raó dominant imposa la seva llei de manera brutal i en totes les esferes socials. És necessari i lògic, com la festa de Carnestoltes ho era a l'Edat Mitjana. A la societat britànica hi ha horaris per començar a beure i per acabar de beure i normes als patis dels blocs residencials que prohibeixen jugar a pilota, mastegar xiclet i escopir al terra. El civisme se substitueix per la reglamentació. Així tot sovint veiem cartells que prohibeixen pegar al veí, amenaçar el funcionari de la guixeta o donar una pallissa al metge del teu centre de salut. Fa por veure-ho escrit, perquè hom creuria que aquestes regles elementals eren una qüestió de seny i respecte, no de jurisprudència. Però ni la repressió ni els reprimits no coneixen límits, i aviat tindrem lleis que prohibiran suïcidar-se en públic (car és delictes), demanar una mica de sucre al veí sense fer-ho a través del jutge o eixugar el gat al microones, com una senyora que ho va fer i que va guanyar el judici contra el fabricant del microones, culpable de no avisar convenientment als compradors que un microones no serveix per eixugar-se els cabells. O el gat.

Només en aquest context la figura de l'excèntric cobra sentit com a institució normalitzada. L'extrem passa a formar part necessària del centre. Anglaterra, no ho oblidem, va fer del vestit eduardià el vestit de gala del criminal de començaments de segle XX, del glam rock, l'uniforme adolescent dels 70 i de la bufanda Burberry's a quadres i els escalfa-cames de llana els signes d'identitat del lumpenproletariat del segle XXI. Això em recorda un professor d'una famosa universitat anglesa que anava a classe cada dia en cavall, amb la conseqüent incomoditat pels porters, que havien de buscar un espai adequat on poder lligar l'animal i deixar-lo tranquil tot el matí. Aquesta mateixa universitat és la que prohibia als seus alumnes de caminar ràpid als corredors, travessar el pati de gespa en línia recta, seure a terra o assistir als sopars de gala sense dur la toga reglamentària. Un amic informat em diu que al refectori la fruita es menja amb forquilla i ganivet, per virtut d'un codi acceptat unànimement i per convenció, i que en aquests mateixos sopars universitaris de gala, l'extravagància del menú i de l'etiqueta són protocol·làries. No m'estranya gens ni mica. El mòbil de la universitat en celebrar aquests esdeveniments no pot ser l'excenricitat, sinó tot el contrari: el desig de normalitat institucional. Es tracta de fer passar l'insòlit com a normal i l'extravagant com a norma social. I això em recorda la cara flemàtica d'un altre professor de la mateixa santa casa, un senyor que sempre sempre sempre vesteix d'esmòking, amb corbatí blanc i toga de gala. La toga no és obligatòria a les classes, únicament en ocasions formals. Tot i així, i segons em diuen, cada dia

se'l veu caminar ben decidit pel carrer, amb el corbatí lligat i la toga onejant al vent. Potser és que no imparteix classes o potser viu aferat a unes tradicions passades de moda. Potser té un alt càrrec de gestió en el qual l'excenricitat de l'uniforme és signe de distinció: una d'aquestes feines que consisteixen a dur la màscara amb convicció, a projectar una imatge institucional d'un mateix (corbatí inclòs). Si aquest fos el cas, he de dir que fa la seva feina de manera admirable. És un individu assimilat per la institució a través de la màscara i una institució que només pot viure i perpetuar-se a través d'individus. El contracte entre les dues parts queda segellat mitjançant la màscara. O potser simplement es tracta d'un senyor un pèl excèntric, com ara tu mateix. El cas és que l'excenricitat que no defalleix, que no deposa l'aparença i que insisteix a ser autèntica i no imposada, deixa de ser disfressa i es converteix en uniforme. La perifèria (el marge) ha passat a ocupar el centre. Deixa de ser estranya i es converteix en la normalitat acceptada i respectable.

En totes aquestes figures no hi trobem l'extraordinari, l'excepció, l'excrescència de la nostra societat, sinó precisament el més representatiu d'ella.

El flaneur exemplifica el creixement urbà del segle XIX i la creació de la societat de consum. El dandy i el bohemí exemplifiquen l'ambigüitat moral de la burgesia de començaments del segle XX, escindida entre els seus somnis estètics d'art i filantropia i la seva submissió al capital. Potser aquestes màscares de marginalitat són avui dia molt més necessàries que aleshores, en un món on les màscares de centralitat i assimilació ens són imposades de manera prescriptiva. La indústria pesada ha desaparegut i en el seu lloc assistim al domini unànim de la indústria de l'avorriment, que s'especialitza a vendre politons i concursos estúpids, i la de la cosmètica, que ven depressió i autoodi mitjançant imatges d'obsessió per un cos perfecte. En comparació, la màscara del flaneur, del bohemí o del dandy semblen inofensives, fins i tot admirables, perquè rebel·len una gran autodisciplina, un desig de prendre control sobre el propi destí, de definir el propi jo de manera rotunda, malgrat el que digui o pensi algú altre. Dur una flor un pèl massa gran a la vora de la jaqueta, un barret foradat, un abric massa estret i passat de moda, bufanda i guants a l'agost, però sandàlies romanes al gener, unes sabates o un vestit extravagants... pot funcionar o no com a màscara, però si més no implica premeditació, decisió conscient, diària i personal en un món on la batalla final no és en l'àmbit de les idees, sinó del cos i de la vida quotidiana: ja no importa el que creus ni el que fas, sinó com vas, què compres, què consumeixes. Biopolítica. Què menges, què et poses, què fas quan tens vacances... són les decisions realment importants, i on es mira d'eliminar progressivament la possibilitat de tria pròpia, on la indústria de la imatge regula fins i tot l'excenricitat de les nostres màscares preferides: unes mamelles implantades, uns pòmuls farcits de plàstic, uns llavis siliconats, i la promesa de que tú lo vales perquè si no ho compres, et direm que no vals res de res.

Ara que, si el que vols veure és excenricitat, mira't a tu mateix, perquè... tu sí que ho ets, d'excèntric!



Les llicències al món de la moda: negoci pur i dur

Alfred Besora alfredbesora@mac.com
Salouenc, treballa de creatiu al Grup Cortefiel.
Viatja per tot el món buscant tendències.

Un dels exemples de la falta de creativitat i d'aposta en les disciplines artístiques que ens ha portat aquest canvi de segle, és l'allargament de les ombres dels passats remots sobre el present. Em refereixo al revival del revival, a les tendències dels anys 50, dels 60 i una mica de totes les dècades passades. Sempre s'ha dit que els canvis de segle són etapes de dubte, d'angoixa del que ve i d'anar una mica amb peus de plom. Però potser seria moment de recordar que ja fa vuit d'anys des de l'últim canvi de segle.

En aquest punt, m'agradaria fer menció a les llicències en el món de les tendències i el consum. En essència una llicència seria una mica com un cànon que algú paga a algú altre per utilitzar un nom o qualsevol altre referent que aquest altre té registrat. Un dels paradigmes de la llicència entesa com a negoci és el creatiu francès Pierre Cardin. Segur que teniu a casa alguna cosa d'ell. Bé, d'ell no, i és que aquí és on radica el quid de la qüestió. Segur que teniu a casa alguna cosa que li ha portat diners al Pierre Cardin, només per utilitzar el seu nom. Seria com si les emissores de ràdio que paguen drets d'autor per a què soni un disc poguessin posar cançons

noves i dir que són de tal artista només pagant. Això seria un escàndol, sens dubte. Això és doncs el que passa. Us creieu que en comprar una joia de la famosa dissenyadora de les estrelles, els núvols i els cors (que em nego a mencionar) ella hi ha intervingut d'alguna manera, a part de signar un contracte? Doncs NO. I en Pierre Cardin ha intervingut en algun dels milions de llicències que ha signat? Doncs NO.

Estàriem parlant d'una forma més de fer negoci. Com és el cas de la Carolina Herrera, que només presta el seu nom a la llicència CH cedida als germans de l'Adolfo Domínguez. Totes aquelles bosses de mà amb la C i la H que heu vist mai han passat per les mans de la Carolina. Només són objectes dissenyats a Galícia i ja està –que no és poc –, pura comercialització. I com aquest exemple en podríem mencionar milions. També hi ha el cas d'una de les tendències de les últimes temporades entre les cadenes de botigues, que són les llicències dels dibuixos animats de quan érem petits, des de Sesam fins a Superman o la Hello Kitty. La marca paga un cànon i, au, a fer samarretes, bolígrafs o tapes d'inodor com a desesperats a la Xina.

gràficactiva
disseny en comunicació

DISSENY GRÀFIC

targetes, folletons, rètols,
vinils, papereria, catàlegs,
anuncis, etc...

Tel. (+34) 977 383466 / (+34) 695 552343
e.mail info@saloumagazine.com



Consultori d'estil

Alfred Besora alfredbesora@mac.com
myspace.com/alfredbesora

Salouenc, treballa de creatiu al Grup Cortefiel.
Viatja per tot el món buscant tendències.

- *Tinc un casament aquesta primavera i és de tarda. He d'anar de llarg o puc anar de curt?*

Mariona, Platja de Llevant

Els casaments de tarda requereixen, per protocol, vestits llargs, que els pots acompanyar d'americanes curtes. També pots utilitzar el maquillatge i el pentinat una mica més atrevits que si fos un casament de matí. I per acabar, recordar-te que no has d'anar de blanc ni de negre, ni tampoc amb colors estridents.

- *Quines són les noves tendències en els texans?*

Jaume B.

Ja fa diverses temporades que es prediu la mort dels texans, però està clar que aquesta no arriba. Per un costat et podria dir que una de les tendències més importants, que ve del món del rock, serien els texans poc rentats, bastant sencers,

sense marques de rentat, amb mans dures i una silueta estreta tipus "pitillo" o "skinny". En dona, on els estrets estan totalment assimilats, marcarà una tendència de futur les cames amples i les cinturilles altes o molt altes.

- *M'he comprat uns texans amb lycra i força estrets a les rebaixes i no sé amb quin calçat combinar-los. Em pots ajudar?*

Anna H.

Bé, Anna, el més important és que trobis alguna cosa per combinar-los amb la qual et trobis a gust. Per un costat els pots combinar amb unes sabatilles esportives del tipus *Converse all star* blanques per a un *look* de dia. Si vols anar una mica més arreglada pots fer servir unes ballarines negres de pell o de xarol. I si ets una mica agosarada pots portar-los per dins d'unes botes ben altes.

TROPICAL Salou
Consigue tu pase V.I.P.
Los jueves y los domingos

Comienza la nueva campaña de poses V.I.P. **Tropical Salou**. Canjea y consigue tu pase todas los jueves y domingos. Infórmate en taquilla.

Dj's, Gogo's, Visuals, Performances, Cocktails, Merchandising, servicio de guardarropa, etc.

FLOOR 1	Comercial, Pop, Dance&House.
FLOOR 2	R&B, Reggae, Soul, HipHop.
TERRACE	Lounge, ChillOut, Cocktails.
VIP ROOM	Club, Botellas, Reservas

www.tropicalsalou.com

Reservas: Salas, Mesas VIP, Eventos...
627 979 530 / 977 383 467

TROPICAL Salou, C/ Carlos Bugas 39, Salou (Costa Dorada)

On es fa la roba que ens posem? Made in 3r món: desenvolupament o explotació

Alfred Besora alfredbesora@mac.com

És molt possible que si ara vas al teu armari i anotes els orígens de les peces de roba que hi tens, segur que descobriràs països que ni sospitaves que existissin. I és que avui en dia el tema de les produccions s'ha convertit en una autèntica cursa on, com en la majoria dels móns de negoci, no hi ha gaires miraments i sembla que tot val. També és possible que no t'hagis parat a pensar quant pagaves per una samarreta fa deu anys i quant pagues avui. És igual de quin rang de preu parlem, de marques de luxe o de grans cadenes. Doncs aquí t'he de dir que en una comparació en igualtat de condicions - de qualitat especialment -, estem pagant quantitats molt semblants. I on és el truc? Doncs, en la famosa deslocalització. Fa només deu anys al nostre país hi havia tot de tallers i empreses que es dedicaven a produir peces de roba, calçat i complements, però que avui en dia no existeixen.

Aquí em permetràs que em posi com a protagonista i per il·lustrar aquesta situació voldria explicar-te una mica la meva experiència. Quan em vaig incorporar al món laboral -ara fa deu anys- un dissenyador de moda o de calçat tenia tot d'empreses on buscar feina. Des de grans grups (Inditex, Cortefiel, Mango, El Corte Inglés...), passant per dissenyadors de renom, marques més petites adreçades a les botigues multimarca, tallers o empreses de confecció, etc. Avui en dia podria dir que només queden en peu els grans grups com la marca per la qual treballa i que tota la resta s'ha reduït en un 80-90%. I per què? És que la gent d'avui en dia consumeix

menys que fa deu anys? Doncs més aviat el contrari. Avui en dia són més present que mai els conceptes de moda d'usar i tirar, de compres per impuls i no per reposició.

El que ha passat és que per tal d'aconseguir peces de roba més barates les empreses han hagut d'emportar-se les produccions a l'Extrem Orient, al Magreb o a la zona de Sudamèrica. Allà s'han hagut de crear tot d'infraestructures que s'adaptin a les necessitats d'una indústria en constant canvi. Us podeu imaginar el que és fer una màquina per realitzar una determinada operació en la producció i al cap de sis mesos que la màquina resulti inservible perquè la moda ha canviat i aquest procés ja no és necessari?

La meua experiència personal en països com Bangladesh, Índia o Xina (que visito cada tres mesos) em diu que aquest procés de deslocalització, si es porta bé, no té per què ser negatiu per a les poblacions receptores de produccions. La majoria de grans grups productors d'aquest país signen protocols ètics on es comprometen a no tenir nens treballant, a respectar les jornades de repòs, les mesures de seguretat, etc. I encarreguen a empreses internacionals auditories de totes i cada una de les fàbriques que s'utilitzen per tal de vetllar pel compliment d'aquestes condicions.

Per tant és que tu decideixes si es tracta de desenvolupament o d'explotació. La propera vegada que miris el preu d'una peça de roba pregunta't on l'hauran feta i si et sembla un preu objectivament raonable pel que vas a comprar.

Fins al mes que ve.

El racó de la salut



Anna Pastor annapastor.cherta@gmail.com
Terapeuta, massatgista

Conciliació

Les endorfines són substàncies bioquímiques (hormones, agents bioelèctrics) analgèsiques segregades pel cervell que tenen la funció essencial d'equilibrar el to vital. De les endorfines, en depèn que ens trobem bé o malament. Podríem dir, doncs, que les endorfines són transmissors de l'energia vital i actuen com a modificadors dels sistema nerviós. Són calmants naturals.

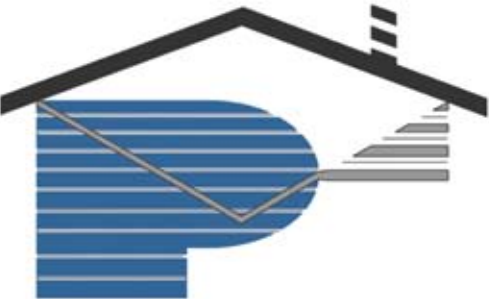
Els científics i investigadors han arribat a la conclusió, després de proves contrastades amb alta tecnologia, que l'efecte placebo és psicològic i també físic. Atès que realment el cervell segrega endorfines quan està "convençut" que a l'organisme se li està donant allò que necessita. Per exemple, si a un pacient li diuen que se li està injectant un calmant, les esferes del cervell relacionades amb el dolor segregaran endorfines.

Comprendre l'efecte placebo podria ajudar a resoldre un dels més grans secrets de la naturalesa humana: la relació entre cos i ment. Els pensaments i les emocions alteren els processos fisiològics de l'organisme i els científics ja han aconseguit delimitar les primeres regions cerebrals on l'esperança i la confiança es tradueixen en l'alliberament dels analgèsics naturals; les endorfines que són segregades pel propi cervell

per anul·lar la transmissió dels senyals de dolor. I tot això vol dir, entre altres coses molt interessants, que les teràpies alternatives són capaces d'activar el sistema autocuratiu del cos humà. És a dir, que la ciència va donant la raó a tots aquells que al llarg dels segles s'han dedicat a la medicina mil·lenària de la Índia: aiurveda, a les agulles: acupuntura, a l'homeopatia (dividir per vèncer), a equilibrar xacres (o el que és igual equilibrar les glàndules endocrines) i fins i tot la cromoteràpia per fer les pastilles.

Sona estrany i molt afortunat, després de tant de temps com fa que es pretén entendre la salut i el benestar com una lluita entre la medicina convencional i la medicina alternativa. Gràcies a la tecnologia podem concloure que tot té el seu lloc i res exclou la resta. Puc fer-me una ressonància magnètica per determinar una lesió a l'esquena i fer-me acupuntura, massatges, reflexologia, rehabilitació, ioga, estiraments i el que cregui més adequat per segregar les beneïdes endorfines que ens fan la vida millor.

Ja podem conciliar els metges amb els terapeutes, la medicina occidental amb l'oriental, els medicaments (a vegades necessaris) amb les teràpies. Tot a favor de millorar la nostra energia i benestar, que vol dir millorar la nostra salut.



PROMOTORA DUNATO S.L.

NOVA PROMOCIÓ !
Promoció a Deltebre
13 vivendes 1,2, i 3 habitacions
Desde 90.000 Eur.

C/ Caracas, 4 · VILAFORTUNY · Tel. 678 768 119

DISEÑO CALIDAD RAPIDEZ
TODO TIPO DE IMPRESIONES PARA TU NEGOCIO

PREPARATE YA PARA LA TEMPORADA

TARJETAS	FOLLETOS	CARTELERIA
MENUS	ADHESIVOS	EXPOSITORES

graphicpoint



TARRAGONA
C/ Maria Cristina 36
43002 Tarragona
tel 977 246 085
fax 977 212 073
info@graphicpoint.org

REUS
passeig prim 23
43202 reus
tel/fax 977 326 117
reus@graphicpoint.org



EDUARDO CUESTA. *Cheff Restaurant Lumine, Salou.*

HUEVOS CON HOJALDRE, FOIE GRAS, SETAS Y KIKOS

Ingredientes x 4 personas:

4 huevos frescos
1 paquete de hojaldre (supermercado)
200 gr. de setas frescas o congeladas
100 gr. de foie gras
100 ml. de jugo de carne
1 bolsa de kikos

ELABORACIÓN:

Cortar círculos de hojaldre de unos 10 cm. de diámetro, poner en la placa de horno y cocer 10 min. a 180° C. Una vez cocido, dejar enfriar por sí solo.

Lavar las setas y trocearlas. Mientras, en una sartén, ponemos un poco de aceite de oliva y las salteamos 4 min.

Después añadimos el jugo de carne y lo dejamos cocer unos minutos más. Reservamos en caliente.

Seguidamente freímos los huevos de la manera tradicional y reservamos en caliente.

Por último, pondremos los kikos en el vaso de la batidora y los trituraremos hasta conseguir una textura similar al polvo

MONTAJE DEL PLATO:

Cortaremos el hojaldre por la mitad y pondremos en el fondo de un plato hondo la parte inferior del hojaldre. Añadiremos las setas y encima de éstas una rodaja de foie gras.

A continuación pondremos el huevo frito y el polvo de kiko. Tapamos con la tapa del hojaldre y listo para comer.



RAFA SÁNCHEZ. *Cheff Restaurant La Casa del cura*

TATAKY DE ATÚN CON FRESAS AL VINAGRE DE MÓDENA

Ingredientes x 4 personas:

Lomo de atún
Salsa de soja
Fresas
Vinagre de Módena
Aceite de oliva
Azúcar

ELABORACIÓN:

Limpiamos un lomo de atún y lo cortamos en porciones de 2 cm. de ancho por 5 cm. de largo. Seguidamente se sumergen completamente en salsa de soja durante diez minutos.

Se pone una sartén a fuego vivo y cuando esté bien caliente, se marcan los trozos de atún al gusto con unas gotas de aceite (se recomienda que sea lo justo, ya que si nos excedemos en el aceite, resultaría un pescado seco y poco jugoso, perdiendo todas sus propiedades y exquisito sabor). Se reservan.

Para la guarnición, se limpian las fresas bajo el agua, se cortan a cuartos y se saltean durante un minuto sin parar de moverlas en la misma sartén donde antes se ha marcado el atún. Se vierten tres cucharadas soperas de vinagre de Módena, se reduce un cuarto de volumen líquido y se retira del fuego.

PRESENTACIÓN DEL PLATO.

Se colocan las fresas en el centro del plato, seguidamente los tacos de atún encima y se salsea con la reducción del vinagre de Módena.

No se le añade sal, puesto que la soja es bastante fuerte, pero se pueden moler unos granos de pimienta negra antes de servir.

Buen apetito!



RAQUEL VILAPLANA *Cap de producció, geladeries la lbense*

EMPANADAS DE MANZANA

Ingredientes x 4 personas:

1 paquete de masa de empanada, 6 manzanas (reineta o golden), el zumo de dos naranjas, canela en rama o en polvo, zumo de 1 limón, 2-3 clavos, 2-3 anís estrellado, 1 chorrito de coñac (opcional), azúcar.

ELABORACIÓN:

Pelar la manzana y cortarla a daditos. La cubrimos de azúcar y la ponemos junto con el resto de ingredientes en una olla a cocer a fuego lento. Son necesarios 20 minutos más o menos, pero se comprueba mucho mejor pinchando la manzana, de este modo sabremos la textura que queremos alcanzar. Si la manzana la tenemos al punto y vemos que nos queda un exceso de líquido, retiramos la manzana y dejamos reducir a fuego lento el resto del líquido hasta que lo tengamos en textura de sirope para bañar los daditos de manzana.

También podemos hacerlo al horno. En este caso, recordar poner mantequilla en la base de la bandeja. Una vez cocido dejamos reposar la manzana hasta que se enfríe.

Enharinamos bien la mesa, ponemos la masa de la empanada, una cucharadita de la manzana asada y cerramos. Horneamos las empanadas hasta dorarlas o las freímos dejándolas reposar sobre papel para quitar el exceso de aceite. (Si las vamos a bañar con azúcar, dejar reposar un poquito en papel y sin que se enfríen pasarlas por azúcar).

MONTAJE DEL PLATO.

Podemos presentar las empanadas de varias maneras. Para los amantes de la canela, mezclamos un poco de canela en polvo y azúcar o azúcar y cacao y las bañamos con la mezcla. A la manzana le va muy bien el chocolate, así que también podremos bañar las puntas con chocolate deshecho en el microondas.

Y así miles de combinaciones: miel, azúcar, chocolate, cacao, curry, helados, etc. Se pueden servir frías o calientes.



ION GARCIA. *Cheff Rte. Palas Pineda*

PALETILLAS DE CONEJO AL ROMESCO CON CIGALITAS

Ingredientes x 6 personas:

8 paletillas de conejo
½ kg. de cigalitas
Romesco
2 tomates maduros
Ajo, perejil, cebolla, puerro
Caldo de pollo o ternera
Aceite de oliva
Vasito de jerez o vino seco
Sal
Pimienta

ELABORACIÓN:

Ponemos en una sartén aceite de oliva con 2 dientes de ajo. Dejamos que se doren los ajos, los retiramos y freímos las paletillas de conejo, pasadas por harina. No las freiremos del todo y las reservamos en una cazuela. Freímos las cigalas muy poco, que se nos acaben de hacer, y las reservamos. En el aceite que hemos frito las cigalas y las paletillas sofreímos la cebolla, el puerro, el ajo y el tomate, todo picadito. Una vez pochadas las verduritas añadiremos la copita de jerez, dejaremos reducir y añadiremos el caldo de pollo o ternera que dejaremos reducir por espacio de 10 minutos. Lo pasamos todo por el túrmix, lo ponemos en la cazuela de las paletillas y añadimos el romesco. Lo dejamos cocer a fuego lento media hora y añadimos las cigalitas. Lo dejaremos hervir todo junto 5 minutos más y espolvorearemos con perejil picado.

MONTAJE DEL PLATO.

Una vez terminada la cocción de toda la mezcla, es conveniente dejarla reposar media hora. Pasado este tiempo ya podemos servir.

En un plato hondo, colocar la salsa en el fondo, añadir las paletillas (por ejemplo, cruzadas) y las cigalitas alrededor. Espolvorear por encima con perejil picado.



rotu[R]alia
retolacions i rètols professionals

Retolació de vehicles
Tanques publicitàries
Rètols lluminosos
Impressió de lones i vinils
Retolació decorativa i interiorisme

www.rotu[R]alia.com

977 39 39 61

Carnaval 2008, per Carnaval tot s'hi val

Prensa

Salou ha recuperat la celebració del Carnestoltes. Dissabte, 2 de febrer, els més petits van poder gaudir d'un carnaval infantil a l'Envelat, organitzat per la regidoria de Joventut i Esports de l'Ajuntament amb la col·laboració de l'Associació Projectes Creatius Panda, el Grup Esplai i el Grup Jove Salou.

Els infants van poder realitzar diferents tallers (maquillatge, dibuix, fotografia,...) i un concurs de disfresses, amb premis per als guanyadors i obsequis per a tots. A més, van gaudir també de les actuacions d'animació i d'un berenar.

I a la nit... la "Festa de Carnaval, tot hi val". Es van donar premis a la disfressa més original, a la disfressa més creativa, a la millor posada en escena i a la 'disfressa-impacte'. A més, tot aquell que va anar disfressat va participar en un sorteig de 10 viatges a Madrid per 4 dies amb entrada al parc d'atraccions Warner Bros, finançats pel Grup Jove Salou.



L'ANDANA

URBANWEAR
Tot al 50%

Francolí, 4
43840 Salou

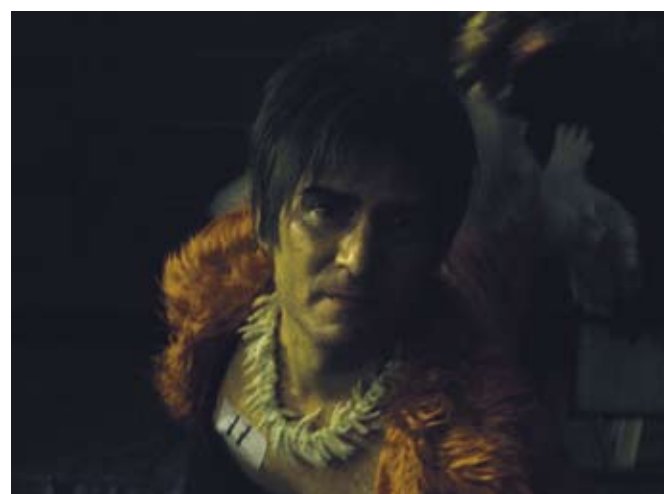
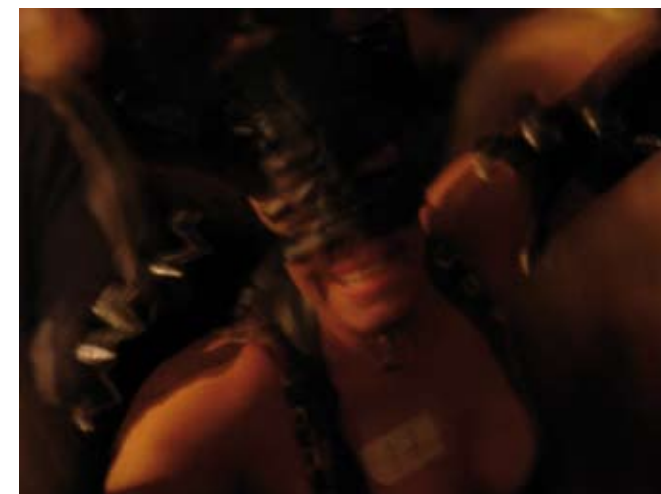
Tel 977 352 044
e-mail: andanasalla@hotmail.com

l'estació
bar · restaurante

Parrillada argentina
Carnes a la brasa
Menú diario
Tapas
Bocadillos

Tel. 977 352899
Plaza Carrilet, s/n · SALOU

100% ARGENTINO



bar mallorca
Menú diario
Tapas variadas · Bocadillos

C/Barcelona, 70 · SALOU
Tel. 977 353879

bar parada
Tapas variadas · Bocadillos

C/Barcelona, 45 · SALOU
Tel. 630 627 068

El taller de las flores
Plantes, flors naturals i artificials

Tel. 977 391484
C/ de la Font, 48
Vila-seca

La foto amagada



Calma després de la tempesta [Marc Almeida](#) noslan@gmail.com



Cós Blanc [Manu Ferrando](#) etnies120@gmail.com



Clàssica [Miguel Laborde](#) miguel@saloumagazine.com

>> La foto amagada es una secció que mostra una imatge insòlita o desconeguda de Salou. Animeu-vos a participar-hi enviant les vostres fotos al correu web: info@saloumagazine.com La millor imatge serà publicada mensualment

AGENDA/SALOU

FINS EL 21 DE MARÇ

15 FEB/ 23:00h SALA GARAGE, concert, D.F.A (TARRAGONA trash-metal). Gratuït

16 FEB/ 18:00h TAS, teatre infantil, LA LLUNA D'EN JOAN. 3 euros

19 FEB/ 20:30h SALA XAVIER TURULL DE L'EMMS, concert, ADRIÀ BAIGES (guitarra). Gratuït

20 FEB/ 20:30h SALA XAVIER TURULL, concert, ADRIÀ BAIGES (guitarra). Gratuït

20 FEB/ 20:00h BIBLIOTECA MUNICIPAL, Trobada del Club de Lectura

21 FEB/ 18:00h BIBLIOTECA MUNICIPAL, Narració de Contes d'amor, fins a 8 anys.

23 FEB/ 22:00h TAS, cicle de teatre, STALIN. De 18 a 22 euros.

23 FEB/ 23:00h PUB ZEPPELIN, concert, LO PARDAL ROQUER. Gratuït

23 FEB/ 22:00h TAS, STALIN (CICLE DE TEATRE)

24 FEB/ TORRE VELLA, Últim dia de l'exposició d'artistes locals PINTORS DE SALOU

24 FEB/ 20:00h BIBLIOTECA MUNICIPAL, Taller Qdm? Com escriure SMS en català, per a majors de 14 anys.

26 FEB/ MATÍ TAS, teatre escolar, ELS INSTRUMENTS DE LA COBLA

27 FEB/ 20:30h SALA XAVIERTURULL DE L'EMMS, concert, OTHERSIDE (música irlandesa). Gratuït

28 FEB/ 18:00h BIBLIOTECA MUNICIPAL, Narració de Contes d'amor, fins a 8 anys.

29 FEB/ 23:00h PUB ZEPPELIN, concert, MARGARITA. Gratuït

29 FEB/ 18:30h BIBLIOTECA MUNICIPAL, Contacontes, per a nens i nenes d'entre 8 i 12 anys.

12 MARÇ/ 20:30h SALA XAVIER TURULL DE L'EMMS, concert, ORIOL AYMAT (violoncel). Gratuït

XERRADES I TALLERS PER A LA SALUT

21 de Febrer, a les 17h, SALA COSTA DAURADA (Centre Cívic)

MÉS INFORMACIÓ: Departament de Benestar Social

Ajuntament de Salou, tel. 977 30 92 00

* La revista *Salou Magazine* la podeu trobar en diferents comerços i institucions del nostre municipi. En cas de no trobar-la, la resta d'exemplars queden a la vostra disposició al Punt d'Informació Juvenil (PIJ) situat a la plaça del Carrilet s/n.

* *Salou Magazine*, amb la voluntat de fer una Agenda Cultural del nostre municipi, demana a les entitats, associacions i empreses privades que estiguin interessades en promocionar algun acte o esdeveniment, ens ho facin saber a través del nostre correu web: info@saloumagazine.com o a través del tel. 977 38 34 66.

Descubre nuevas sensaciones TROPICAL *Salou*

Descubre el local de moda de la Costa Dorada. Lujo, glamour y espectaculares fiestas temáticas como Sexxx & Milion\$\$\$, Moulin Rouge, Chocolat, Love Story, Noche Veneciana, Wild Spirit, Deja Vu, etc
Tropical Salou, El lugar donde se dan cita la elegancia y el estilo...

Dj's, Gogo's, Visuals, Performances, Cocktails, Merchandising, servicio de guardarropa, etc.

FLOOR 1	Comercial, Pop, Dance & House.
FLOOR 2	R&B, Reggae, Soul, HipHop.
TERRACE	Lounge, ChillOut, Cocktails.
VIP ROOM	Club, Botellas, Reservas

Reservas: Salas, Mesas VIP, Eventos... 627 979 530 / 977 383 467

www.tropicalsalou.com

TROPICAL Salou, C/ Carles Buigas 39. Salou



Kiss enjoysalou

TROUBLE

SHOOTS

Punto Pírate

YUB FUCH

REBELS

VA

100 Women